HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a patra)

19 septembrie 2019*

„Dumping – Importuri de anumite accesorii de țevărie pentru sudat cap la cap, din oțel inoxidabil, chiar finisate, originare din China și Taiwan – Impunere a unor taxe antidumping definitive – Valoare normală – Ajustări – Eroare vădită de apreciere – Obligația de motivare”

În cauza T-228/17,

Zhejiang Jndia Pipeline Industry Co. Ltd, cu sediul în Wenzhou (China), reprezentată de S. Hirsbrunner, avocat,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de T. Maxian Rusche, de N. Kuplewatzky și de E. Schmidt, în calitate de agenți,

pârâtă,

susținută de

Consiliul Uniunii Europene, reprezentat de B. Driessen și de H. Marcos Fraile, în calitate de agenți,

intervenient,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/141 al Comisiei din 26 ianuarie 2017 de instituire a unor taxe antidumping definitive la importurile de anumite accesorii de țevărie pentru sudat cap la cap, din oțel inoxidabil, chiar finisate, originare din Republica Populară Chineză și Taiwan (JO 2017, L 22, p. 14),

TRIBUNALUL (Camera a patra),

compus din domnii H. Kanninen, președinte, L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín (raportor) și doamna I. Reine, judecători,

grefier: domnul F. Oller, administrator,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 22 ianuarie 2019,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: engleza.

Hotărâre

I. Istoricul cauzei

1 Reclamanta, Zhejiang Jndia Pipeline Industry Co. Ltd, este o societate cu sediul în China care produce și exportă către Uniunea Europeană accesorii de țevărie pentru sudat cap la cap din oțel inoxidabil (denumite în continuare „accesorii de țevărie”).

2 Ca urmare a unei plângeri depuse la 14 septembrie 2015 de Comitetul de apărare a industriei accesoriilor din oțel inoxidabil pentru sudat cap la cap din Uniunea Europeană, Comisia Europeană a publicat, la 29 octombrie 2015, Avizul de deschidere a unei proceduri antidumping privind importurile de anumite accesorii de țevărie pentru sudat cap la cap, din oțel inoxidabil, chiar finisate, originare din Republica Populară Chineză și Taiwan (JO 2015, C 357, p. 5), în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 2009, L 343, p. 51, rectificare în JO 2010, L 7, p. 22) [înlocuit prin Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21)]. Trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, se consideră în general că normele de procedură se aplică la data intrării lor în vigoare (a se vedea Hotărârea din 11 decembrie 2012, Comisia/Spania, C-610/10, EU:C:2012:781, punctul 45 și jurisprudența citată). În schimb, normele de drept material trebuie interpretate în sensul că nu au în vedere situații împlinite anterior intrării lor în vigoare decât în măsura în care rezultă în mod clar din formularea, din finalitatea sau din economia acestora că trebuie să le fie atribuit un asemenea efect (Hotărârea din 12 noiembrie 1981, Meridionale Industria Salumi și alții, 212/80-217/80, EU:C:1981:270, punctul 9, și Hotărârea din 11 decembrie 2008, Comisia/Freistaat Sachsen, C-334/07 P, EU:C:2008:709, punctul 44). Astfel, în continuare, trebuie să se facă referire, pentru normele de fond, la Regulamentul nr. 1225/2009, iar, pentru normele de procedură, la Regulamentul nr. 1225/2009 sau la Regulamentul nr. 2016/1036, în funcție de data finalizării procedurii în cauză.

3 Ancheta privind dumpingul și prejudiciul a vizat perioada cuprinsă între 1 octombrie 2014 și 30 septembrie 2015 (denumită în continuare „perioada de anchetă”). Examinarea evoluțiilor relevante pentru analizarea prejudiciului a acoperit perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2012 și 30 septembrie 2015 (denumită în continuare „perioada examinată”).

4 Camera de Comerț a importatorilor și a exportatorilor de metale, minerale și produse chimice din China (denumită în continuare „CCCMC”) reprezenta anumiți producători chinezi de accesorii de țevărie în procedura în fața Comisiei.

5 S-a efectuat o verificare în incintele reclamantei în temeiul articolului 16 din Regulamentul nr. 1225/2009 [înlocuit de articolul 16 din Regulamentul 2016/1036].

6 Reclamanta nu a prezentat o cerere în vederea obținerii statutului de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață, în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (b) din Regulamentul nr. 1225/2009 [înlocuit de articolul 2 alineatul (7) litera (b) din Regulamentul 2016/1036].

7 La 25 iulie 2016, CCCMC a prezentat observații cu privire la concluziile provizorii. Aceasta a solicitat Comisiei să divulge toate informațiile referitoare la industria Uniunii de care dispunea în etapa concluziilor provizorii.

8 La 27 octombrie 2016, Comisia a comunicat constatările sale finale, stabilind ca termen 16 noiembrie 2016 pentru prezentarea observațiilor. În aceste concluzii, Comisia a informat cu privire la decizia sa de a utiliza Taiwan drept țară analogă în vederea stabilirii valorii normale în ceea ce privește producătorii-exportatori din Republica Populară Chineză.

9 La 16 noiembrie 2016, CCCMC și reclamanta au prezentat observații referitoare la constatările finale. Reclamanta a arătat că termenul stabilit pentru prezentarea observațiilor sale era insuficient, având în vedere importanța anumitor date comunicate pentru prima dată în constatările finale. CCCMC a solicitat o audiere în fața Comisiei. Comisia a propus o dată pentru organizarea audierii, pe care CCCMC a considerat-o prea apropiată, având în vedere formalitățile necesare pentru sosirea persoanelor în cauză la Bruxelles (Belgia), astfel încât audierea nu a avut loc.

10 La 25 noiembrie 2016, ca urmare a observațiilor formulate de unele dintre părțile din procedură, Comisia a comunicat constatările sale finale revizuite, care conțin date și informații suplimentare și stabilesc termenul pentru prezentarea observațiilor la 29 noiembrie 2016. CCCMC a solicitat o prelungire a termenului menționat. Întrucât această cerere a fost respinsă, CCCMC a prezentat observații în termenul stabilit.

11 La 26 ianuarie 2017, Comisia a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/141 de instituire a unor taxe antidumping definitive la importurile de anumite accesorii de țevărie pentru sudat cap la cap, din oțel inoxidabil, chiar finisate, originare din Republica Populară Chineză și Taiwan (JO 2017, L 22, p. 14, denumit în continuare „regulamentul atacat”).

12 În temeiul articolului 1 din regulamentul atacat, nivelul taxei antidumping stabilit în privința reclamantei se ridică la 48,9 %.

II. Procedura și concluziile părților

13 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 19 aprilie 2017, reclamanta a introdus prezenta acțiune.

14 Având în vedere cererile prezentate de reclamantă la 27 aprilie și la 13 octombrie 2017, în temeiul articolului 66 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, numele anumitor producători care au cooperat în procedura în fața Comisiei în cauză, precum și menționarea unui element de probă prezentat de reclamantă au fost omise în prezenta hotărâre.

15 Prin actul depus la grefa Tribunalului la 21 iunie 2017, Consiliul Uniunii Europene a formulat o cerere de intervenție în prezenta procedură în susținerea concluziilor Comisiei, numai în ceea ce privește cel de al cincilea motiv formulat de reclamantă.

16 Prin decizia din 27 iulie 2017, Tribunalul a admis cererea de intervenție a Consiliului.

17 La propunerea judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a patra) a decis, la 6 noiembrie 2018, să deschidă faza orală a procedurii și, în cadrul unei măsuri de organizare a procedurii prevăzute la articolul 89 din Regulamentul de procedură, să invite reclamanta să furnizeze probe cu privire la faptul că era reprezentată de CCCMC în fața Comisiei. Reclamanta a dat curs solicitării Tribunalului în termenul acordat.

18 Drept răspuns la argumentele și la elementele de probă prezentate de reclamantă ca răspuns la măsura de organizare a procedurii menționate la punctul 17 de mai sus, Comisia a prezentat, în ședință, elemente de probă care urmăreau să demonstreze că reclamanta nu era reprezentată de CCCMC în fața Comisiei.

19 Reclamanta solicită Tribunalului:

– anularea regulamentului atacat în măsura în care o privește;

– obligarea Comisiei și a Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

20 Comisia solicită Tribunalului:

– respingerea acțiunii ca inadmisibilă;

– cu titlu subsidiar, respingerea acțiunii ca nefondată;

– obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

21 Consiliul solicită Tribunalului:

– respingerea acțiunii ca nefondată;

– obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

III. În drept

22 Ca răspuns la o întrebare adresată de Tribunal în ședință, Comisia a declarat că renunță la capătul de cerere prin care se solicita ca acțiunea să fie declarată inadmisibilă, fapt de care trebuie să se ia act.

23 În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive. Primul motiv este întemeiat pe o eroare vădită de apreciere, pe o lipsă de imparțialitate în aprecierea probei, pe o sarcină a probei excesivă impusă reclamantei, pe o încălcare a dreptului reclamantei de a fi audiată și pe o motivare insuficientă de către Comisie în ceea ce privește stabilirea caracterului interschimbabil. Al doilea motiv este întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe o motivare insuficientă în ceea ce privește ajustarea valorii normale. Al treilea motiv este întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe un abuz de putere în ceea ce privește determinarea perioadei examinate. Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea principiilor bunei administrări și transparenței, precum și a dreptului la apărare. Al cincilea motiv este întemeiat pe o eroare vădită de apreciere în aplicarea tratamentului rezervat țărilor care nu au economie de piață. Din motive de coerență, Tribunalul va examina al cincilea motiv înaintea celui de al doilea motiv. Astfel, trebuie abordată problema legalității utilizării de către Comisie a metodei de calcul al valorii normale rezervate țărilor care nu au economie de piață înainte de cea tratată în cadrul celui de al doilea motiv, legată de refuzul Comisiei de a utiliza datele de pe piața chineză pentru calcularea respectivei valori normale.

A. Cu privire la fond

1. Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere, pe o lipsă de imparțialitate în aprecierea probei, pe o sarcină a probei excesivă impusă reclamantei, pe o încălcare a dreptului reclamantei de a fi audiată și pe o motivare insuficientă, în ceea ce privește determinarea caracterului interschimbabil între accesoriile de țevărie fabricate conform standardelor ASME/ANSI și EN/DIN

24 În cadrul prezentului motiv, trebuie examinată mai întâi cea de a doua critică, întemeiată pe încălcarea dreptului reclamantei de a fi audiată, în continuare și împreună cu prima, a treia și a patra critică, întemeiate pe o eroare vădită, pe o lipsă de imparțialitate în aprecierea probelor și pe sarcina probei excesivă impusă reclamantei, și, în sfârșit, a cincea critică, întemeiată pe o motivare insuficientă.

a) Cu privire la obiectul primului motiv

25 Reiese din considerentul (47) al regulamentului atacat că „[p]rodusul care [a făcut] obiectul prezentei anchete este reprezentat de accesorii de țevărie pentru sudat cap la cap, din tipuri de oțel inoxidabil austenitic de diferite calități, care corespund tipurilor AISI 304, 304L, 316, 316L, 316Ti, 321 și 321H și echivalentelor acestora în celelalte norme, cu un diametru exterior de maximum 406,4 mm și cu o grosime a peretelui care nu depășește 16 mm, cu un grad de rugozitate minim de 0,8 micrometri, fără flanșe, chiar finisate, originare din [China] și Taiwan” și că „[p]rodusul se încadrează la codurile NC ex 7307 23 10 și ex 7307 23 90”. Reiese din considerentul (48) al regulamentului atacat că „[p]rodusul în cauză este fabricat în principal prin tăierea și prelucrarea tuburilor și a țevilor”, că „este utilizat pentru racordarea tuburilor și a țevilor din oțel inoxidabil” și că acesta „se prezintă sub diferite forme: coturi, reductoare, teuri și capace”.

26 Argumentația prezentată de reclamantă în cadrul primului motiv poate fi împărțită în cinci critici. Prima critică privește eroarea vădită pe care ar fi săvârșit-o Comisia prin faptul că a reținut caracterul interschimbabil al accesoriilor de țevărie produse în conformitate cu standardele ASME/ANSI și al celor produse în conformitate cu standardele EN/DIN. A doua critică vizează pretinsa încălcare de către Comisie a dreptului la apărare al reclamantei în ceea ce privește observațiile pe care ar fi dorit să le prezinte în cursul procedurii antidumping cu privire la aspectul interschimbabilității dintre accesoriile fabricate în conformitate cu cele două standarde amintite mai sus. A treia critică privește pretinsa lipsă de imparțialitate a Comisiei în aprecierea elementelor de probă referitoare la interschimbabilitatea accesoriilor fabricate în conformitate cu cele două standarde amintite. A patra critică vizează sarcina probei excesivă care ar fi fost impusă de Comisie reclamantei în ceea ce privește interschimbabilitatea. A cincea critică se referă la pretinsa motivare insuficientă de către Comisie a stabilirii caracterului interschimbabil menționat.

27 În replică, reclamanta a precizat, ca răspuns la argumente cuprinse în memoriul în apărare, că primul său motiv nu urmărea să conteste definiția produsului în cauză realizată în considerentele (47) și (48) ale regulamentului atacat. Aceasta arată că primul său motiv se referă la validitatea analizei efectuate de Comisie cu privire la efectele produselor care fac obiectul unui dumping în Uniune în vederea stabilirii prejudiciului și a legăturii de cauzalitate. Reclamanta susține că criticile sale referitoare la existența unei erori vădite de apreciere, a unei lipse de imparțialitate în aprecierea probei, a unei încălcări a dreptului său de a fi audiată și a unei motivări insuficiente, în ceea ce privește determinarea caracterului interschimbabil, se referă la validitatea modului în care Comisia le-a abordat pentru a evalua efectele asupra producției industriei Uniunii ale importurilor care fac obiectul unui dumping, pentru a stabili prejudiciul și legătura de cauzalitate. Aceasta afirmă că producătorii din Uniune produc aproape exclusiv accesorii de țevărie conforme standardelor EN/DIN și că producătorii chinezi produc aproape exclusiv accesorii de țevărie conforme standardelor ASME/ANSI. Astfel, având în vedere că importurile din China de accesorii de țevărie conforme standardelor ASME/ANSI nu sunt în esență interschimbabile cu produsele conforme standardelor EN/DIN fabricate în principal de producătorii din Uniune, Comisia nu ar putea să concluzioneze în mod obiectiv și argumentat că importurile cauzează un prejudiciu important industriei Uniunii.

28 În ședință, în cadrul unui răspuns la o întrebare adresată de Tribunal, Comisia a afirmat că argumentația recurentei expusă la punctul precedent trebuie considerată ca reprezentând un motiv nou, dat fiind că, în raționamentul său din cadrul primului motiv din cererea introductivă, reclamanta nu repusese în discuție aprecierea prejudiciului efectuată de Comisie.

29 În această privință, trebuie să se sublinieze că argumentația reclamantei menționată la punctul 27 de mai sus constituie o dezvoltare a argumentației cuprinse în cererea introductivă ca răspuns la argumentele prezentate de Comisie în cadrul memoriului în apărare referitoare la cerințele care i se impun în definirea produsului în cauză. Astfel, în cererea introductivă, reclamanta critică aprecierea Comisiei cu privire la caracterul interschimbabil al celor două standarde EN/DIN și ASME/ANSI. În

replică, reclamanta a precizat că această argumentație urmărea să repună în discuție aprecierea prejudiciului efectuată de Comisie. Prin urmare, această dezvoltare nu trebuie considerată un motiv nou.

b) Cu privire la cea de a doua critică, întemeiată pe încălcarea dreptului reclamantei de a fi audiată în ceea ce privește determinarea caracterului interschimbabil al celor două tipuri de standarde

30 În cadrul celui de al doilea motiv, reclamanta susține că dreptul său la apărare a fost încălcat de Comisie prin faptul că a luat în considerare observațiile prezentate de CCCMC privind absența interschimbabilității numai în momentul divulgării informațiilor suplimentare din 25 noiembrie 2016, iar nu în etapele anterioare ale procedurii. Reclamanta adaugă că Comisia a stabilit un termen de două zile lucrătoare și jumătate pentru prezentarea de observații cu privire la concluziile finale revizuite, acest termen scurt împiedicând-o să prezinte observații detaliate cu privire la informațiile suplimentare. Reclamanta arată că, deși articolul 20 alineatul (5) din Regulamentul nr. 2016/1036 permite să se stabilească un termen mai mic de zece zile pentru prezentarea de observații, Comisia ar fi trebuit să stabilească un termen mai lung. În plus, reclamanta susține că audierea autorului plângerii a avut loc în ziua subsecventă datei limită stabilite de Comisie pentru prezentarea observațiilor privind constatările finale revizuite din 25 noiembrie 2016. În această privință, reclamanta susține că CCCMC a solicitat o prelungire a termenului pentru a răspunde constatărilor finale revizuite, iar Comisia a refuzat. Reclamanta consideră că a făcut obiectul unui tratament discriminatoriu în această privință, întrucât era reprezentată de CCCMC în cursul procedurii în fața Comisiei.

31 Comisia subliniază că CCCMC este cea care a acționat în fața sa în cursul procedurii în cauză, iar nu reclamanta însăși. Astfel, Comisia consideră că reclamanta nu poate invoca o încălcare a dreptului său la apărare. În această privință, Comisia amintește că, potrivit unei jurisprudențe constante a Tribunalului, încălcarea unui drept subiectiv poate fi invocată numai de persoana al cărei drept se pretinde că a fost încălcat, iar nu de către terți (Hotărârea din 1 iulie 2010, ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni/Comisia, T-62/08, EU:T:2010:268, punctul 186, Hotărârea din 26 octombrie 2010, CNOP și CCG/Comisia, T-23/09, EU:T:2010:452, punctul 45, și Hotărârea din 12 mai 2011, Région Nord-Pas-de-Calais și Communauté d'agglomération du Douaisis/Comisia, T-267/08 și T-279/08, EU:T:2011:209, punctul 77).

32 Ca răspuns la întrebarea adresată de Tribunal prin intermediul unei măsuri de organizare a procedurii menționate la punctul 17 de mai sus, reclamanta a prezentat argumente și elemente de probă care urmăreau să demonstreze că a fost reprezentată de CCCMC în fața Comisiei.

33 În primul rând, reclamanta subliniază că CCCMC a arătat, în observațiile sale introductive prezentate în fața Comisiei, că reprezenta anumiți producători-exportatori ai produsului în cauză. În al doilea rând, reclamanta susține că CCCMC a prezentat, în fața Comisiei, informații confidențiale referitoare la reclamantă, pe care CCCMC nu le-ar fi putut obține fără consimțământul reclamantei. În al treilea rând, reclamanta a prezentat în fața Tribunalului un comunicat adresat, la 28 octombrie 2015, de CCCMC tuturor întreprinderilor vizate de deschiderea unei proceduri antidumping privind tuburile și țevile sudate din oțel inoxidabil din China. Chiar dacă destinatarii comunicatului nu sunt determinați, reiese din acest comunicat că CCCMC a avertizat „toate întreprinderile vizate" cu privire la faptul că trei întreprinderi, inclusiv reclamanta, își manifestaseră dorința de a participa la procedura antidumping, prin desemnarea unui cabinet de avocatură pentru a-și asigura reprezentarea în fața Comisiei. Reiese de asemenea din acest comunicat că contractul de reprezentare trebuia să fi încheiat separat între fiecare întreprindere și cabinetul de avocatură.

34 În această privință, în primul rând, trebuie subliniat că, în observațiile sale preliminare, CCCMC nu a precizat care erau societățile pe care le reprezenta. În al doilea rând, trebuie subliniat că reclamanta nu a precizat informațiile confidențiale care o vizau care ar fi fost prezentate de CCCMC. În al treilea

rând, trebuie remarcat că comunicatul CCCMC din 28 octombrie 2015 nu menționează că CCCMC decisese să reprezinte ea însăși anumite întreprinderi în fața Comisiei, ci că trei întreprinderi deciseseră să participe la procedura antidumping și să fie reprezentate în fața Comisiei de un anumit cabinet de avocatură. Nu reiese, așadar, din acest comunicat că CCCMC ar acționa în numele celor trei întreprinderi în procedura în fața Comisiei. Astfel, acest document nu este de natură să demonstreze că CCCMC a reprezentat reclamanta în procedura în cauză.

35 În plus, este necesar să se precizeze că, astfel cum s-a subliniat la punctul 18 de mai sus, ca răspuns la argumentele și la documentele prezentate de reclamantă, Comisia a prezentat, în ședință, argumente și documente care urmăreau să demonstreze că reclamanta nu a fost reprezentată de CCCMC în fața Comisiei. În primul rând, Comisia a prezentat un extras din chestionarul antidumping pe care îl adresase reclamantei, în care reclamanta era întrebată dacă era membru al CCCMC. Or, reclamanta a răspuns că era membru al Wenzhou Pipe Fittings Association. Comisia arată că din acest răspuns rezultă că reclamanta nu este membru al CCCMC. În al doilea rând, Comisia a prezentat împuternicirea acordată de CCCMC unui avocat pentru a acționa în fața Comisiei. Comisia susține că această împuternicire menționează numai CCCMC și nu poate fi considerată o dovadă a reprezentării reclamantei.

36 Reiese din cele de mai sus că, astfel cum susține Comisia, reclamanta nu a dovedit că CCCMC a acționat în numele său în fața Comisiei în procedura în discuție în speță. Astfel, reclamanta nu poate invoca în fața Tribunalului dreptul la apărare al CCCMC (a se vedea în acest sens Hotărârea din 1 iulie 2010, ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni/Comisia, T-62/08, EU:T:2010:268, punctul 186, Hotărârea din 26 octombrie 2010, CNOP și CCG/Comisia, T-23/09, EU:T:2010:452, punctul 45, și Hotărârea din 12 mai 2011, Région Nord-Pas-de-Calais și Communauté d'agglomération du Douaisis/Comisia, T-267/08 și T-279/08, EU:T:2011:209, punctul 77).

37 Este, în schimb, admisibilă invocarea de către reclamantă a respectării dreptului său de a fi audiată în temeiul propriei participări la procedura administrativă. Aceasta reproșează în esență Comisiei că nu a indicat concluziile sale referitoare la interschimbabilitatea celor două tipuri de standarde decât în stadiul constatărilor finale revizuite și că nu i-a acordat decât două zile lucrătoare și jumătate pentru a formula observații.

38 În această privință, trebuie arătat că reclamanta nici nu a prezentat observații cu privire la constatările finale revizuite, nici nu a solicitat o prelungire a termenului pentru prezentarea observațiilor respective. Observațiile și cererea de prelungire invocate de reclamantă în fața Tribunalului sunt ambele imputabile CCCMC, cu privire la care nu s-a dovedit că a acționat în numele reclamantei, astfel cum rezultă din cuprinsul punctului 36 de mai sus.

39 În plus, trebuie observat că termenul stabilit de Comisie pentru prezentarea observațiilor a fost stabilit conform Regulamentului 2016/1036, în vigoare la data notificării constatărilor finale revizuite, și anume 25 noiembrie 2016. Articolul 20 alineatul (5) din regulamentul menționat prevede că pentru prezentarea observațiilor „[s]e poate stabili un termen mai scurt [de zece zile] în cazul în care trebuie făcută o informare finală suplimentară". Oferind reclamantei posibilitatea de a prezenta observații până la 29 noiembrie 2016, Comisia nu a încălcat dispozițiile care reglementează modalitățile potrivit cărora părțile sunt audiate cu privire la constatările finale revizuite.

40 În sfârșit, reclamanta nu furnizează elemente care să ateste că nu ar fi fost în măsură să își prezinte în mod util punctul de vedere asupra elementelor noi cuprinse în constatările finale revizuite.

41 Având în vedere cele ce precedă, trebuie să se constate că dreptul reclamantei de a fi audiată nu a fost încălcat.

42 Se impune astfel respingerea atât ca inadmisibilă, cât și ca nefondată a celei de a doua critici a reclamantei.

c) Cu privire la prima, la a treia și la a patra critică, întemeiate pe o eroare vădită, pe o lipsă de imparțialitate în aprecierea probei și pe sarcina probei excesivă impusă reclamantei în ceea ce privește stabilirea caracterului interschimbabil al accesoriilor de țevărie produse în conformitate cu standardele ASME/ANSI și EN/DIN

1) Cu privire la admisibilitatea anumitor anexe la replică

43 Reclamanta a anexat mai multe anexe la replică pentru a-și susține argumentația potrivit căreia accesoriile de țevărie fabricate conform standardelor ASME/ANSI și EN/DIN făceau obiectul unor tratamente termice diferite, ceea ce ar justifica teza sa potrivit căreia accesoriile fabricate în conformitate cu aceste standarde nu sunt interschimbabile.

44 În replică și ulterior în răspunsul la o întrebare adresată de Tribunal în ședință, reclamanta a arătat că a prezentat aceste anexe în stadiul replicii ca răspuns la anumite argumente invocate de Comisie în memoriul în răspuns.

45 În această privință, trebuie amintit că regula decăderii prevăzută la articolul 85 alineatul (1) din Regulamentul de procedură nu vizează proba contrară și completarea probatoriului solicitat furnizate ca urmare a unei probe contrare a părții adverse (Hotărârea din 13 decembrie 2018, Post Bank Iran/Consiliul, T-559/15, EU:T:2018:948, punctul 75).

46 În speță, trebuie să se constate mai întâi că reclamanta a abordat, în cererea introductivă, tratarea termică a diverselor accesorii de țevărie după cum acestea erau fabricate conform standardelor ASME/ANSI sau conform standardelor EN/DIN. În continuare, trebuie să se arate că, în memoriul în apărare, Comisia nu a furnizat dovezi contrare cu privire la această chestiune. Pe de altă parte, prin argumentația dezvoltată în memoriul în apărare, Comisia nu contestă că standardele ASME/ANSI și EN/DIN ar conduce la diferențe în materie de tratament termic, dar urmărește în esență să relativizeze importanța practică a acestei chestiuni.

47 Având în vedere cele de mai sus, este necesar să se considere că anexele C.3, C.4 și C.5 la replică urmăresc doar să susțină un argument prezentat de reclamantă în cererea introductivă și că nu urmăresc să infirme elemente de probă contrară, care ar fi fost furnizate de Comisie în stadiul memoriului în apărare și nici măcar o argumentație care ar fi dezvoltată în acesta. În fond, Tribunalul arată că reclamanta nu a precizat nici în înscrisurile sale, nici în ședință, la care dintre argumentele Comisiei aveau drept scop să răspundă anexele.

48 Întrucât reclamanta nu a invocat și alte justificări pentru prezentarea, în stadiul replicii, a anexelor C.3, C.4 și C.5, rezultă că prezentarea acestora trebuie considerată tardivă și nejustificată, astfel încât se impune să fie declarate inadmisibile.

2) Cu privire la admisibilitatea argumentelor reclamantei referitoare la considerentul (54) al regulamentului atacat

49 În cadrul primului motiv, reclamanta contestă considerentul (54) al regulamentului atacat, potrivit căruia „ancheta și o audiere cu producătorul din Uniune care de asemenea are un regim de perfecționare pasivă au arătat că există o comparabilitate între caracteristicile fizice, tehnice și chimice ale produselor aprobate conform standardelor EN/DIN și ASME/ANSI”. În această privință, reclamanta subliniază că declarațiile producătorului din Uniune menționat la acest punct nu au vizat interschimbabilitatea între cele două standarde și că acest producător a încetat să coopereze începând cu 27 ianuarie 2017, ceea ce înseamnă că informațiile pe care le-a prezentat nu au fost verificate. În schimb, reclamanta subliniază că informațiile producătorului din Uniune care a declarat absența interschimbabilității au fost controlate prin verificări la fața locului.

50 În această privință, Comisia susține că argumentele reclamantei referitoare la importatorul care a declarat absența interschimbabilității sunt „inadmisibile”, deoarece nu au fost incluse de reclamantă în cererea introductivă, ci doar în anexe.

51 Comisia observă că din jurisprudența Curții rezultă că reclamanta nu se poate referi la anexe exclusiv pentru a invoca argumente în fața Tribunalului, ci aceste argumente trebuie să fie reproduse în cuprinsul textului cererii introductive [Hotărârea din 11 septembrie 2014, MasterCard și alții/Comisia, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, punctele 40 și 41, și Ordonanța din 14 aprilie 2016, Best-Lock (Europe)/EUIPO, C-452/15 P, nepublicată, EU:C:2016:270, punctul 14]. Este adevărat că, potrivit jurisprudenței, o trimitere globală la alte înscrisuri, chiar anexate la cererea introductivă, nu poate suplini absența elementelor esențiale ale argumentației în drept, care, în temeiul dispozițiilor articolului 76 din Regulamentul de procedură, trebuie să figureze în cererea introductivă [a se vedea Ordonanța din 14 aprilie 2016, Best-Lock (Europe)/EUIPO, C-452/15 P, nepublicată, EU:C:2016:270, punctul 14 și jurisprudența citată]. Cu toate acestea, în speță, este necesar să se constate că esența argumentelor recurentei care se referă la declarațiile importatorului european care a declarat absența interschimbabilității dintre cele două standarde se află la punctul 37 din cererea introductivă. Astfel, aceste argumente trebuie să fie declarate admisibile.

3) Cu privire la prima, la a treia și la a patra critică

52 În cadrul primului motiv, reclamanta susține că Comisia a săvârșit o eroare vădită prin faptul că a reținut că accesoriile de țevărie produse conform standardelor ASME/ANSI și cele produse conform standardelor EN/DIN sunt interschimbabile pe piața Uniunii. Comisia nu ar fi ținut seama în suficientă măsură de toate împrejurările relevante și nici nu ar fi evaluat elementele de la dosar cu toată diligența necesară.

53 Comisia contestă argumentele reclamantei.

54 În această privință, trebuie să se constate că prima critică a reclamantei este neîntemeiată în fapt. Astfel, reiese din considerentul (52) al regulamentului atacat că unele dintre părți au susținut în fața Comisiei, după comunicarea constatărilor finale, că accesoriile de țevărie produse conform standardelor ASME/ANSI și cele produse conform standardelor EN/DIN nu sunt interschimbabile din punct de vedere tehnic sau că accesoriile fabricate conform standardelor EN/DIN ar trebui excluse din definiția produsului în cauză. În urma acestor observații, Comisia a constatat, în considerentele (53)-(58) ale regulamentului atacat, că atât industria Uniunii, cât și producătorii chinezi fabricau accesorii în conformitate cu ambele tipuri de standarde, caracteristicile fizice, tehnice și chimice ale accesoriilor produse conform celor două standarde erau comparabile, deși pot exista ușoare variații și, în sfârșit, cele două tipuri de standarde erau în concurență între ele la momentul alegerii standardului și chiar după alegerea standardului în cazul în care acestea coincideau în totalitate.

55 În schimb, nu reiese în niciun mod din regulamentul atacat că Comisia a concluzionat că accesoriile de țevărie produse conform celor două standarde sunt interschimbabile. Comisia s-a limitat să constate că existau similitudini adesea substanțiale între accesoriile produse conform celor două standarde și că acestea erau în concurență, ceea ce nu ar justifica excluderea unuia dintre aceste tipuri de standarde din definiția produsului în cauză.

56 Rezultă că este necesar să se respingă prima critică invocată de reclamantă în cadrul primului motiv.

57 Cu titlu suplimentar, în măsura în care prima critică a reclamantei ar trebui interpretată ca referindu-se nu la interschimbabilitate *stricto sensu*, ci la constatarea Comisiei potrivit căreia accesoriile de țevărie produse conform celor două standarde sunt similare sau comparabile și se află în concurență, Tribunalul formulează următoarele considerații.

58 În primul rând, reclamanta arată că producătorii din Uniune furnizează aproape exclusiv accesorii de țevărie conform standardelor EN/DIN și că producătorii chinezi furnizează aproape exclusiv accesorii de țevărie conform standardelor ASME/ANSI.

59 În al doilea rând, reclamanta subliniază că un importator independent care a cooperat la ancheta antidumping în fața Comisiei a prezentat observații în fața Comisiei, afirmând absența interschimbabilității standardelor ASME/ANSI și EN/DIN. Aceasta pretinde că importatorul respectiv pare să își susțină declarațiile prin prezentarea de copii ale comenzilor de accesorii de țevărie pe care le-a furnizat unuia dintre reclamanții din Uniune. Reclamanta a prezentat aceste observații în fața Tribunalului.

60 În al treilea rând, reclamanta contestă considerentul (55) al regulamentului atacat, potrivit căruia cele două standarde sunt în concurență. Aceasta susține că afirmația respectivă este contrazisă de elemente de probă prezentate Comisiei și verificate. În ceea ce privește afirmația din acest considerent potrivit căreia „este adevărat că, pentru anumite proiecte, specificațiile vor impune utilizarea standardelor EN/DIN sau ASME/ANSI”, reclamanta arată că, dacă standardele ar fi interschimbabile, nu s-ar face nicio distincție între proiecte. Reclamanta contestă de asemenea considerentul (54) al regulamentului atacat, subliniind că declarațiile producătorului din Uniune care sunt menționate în acesta nu au vizat interschimbabilitatea celor două standarde și că acest producător a încetat să coopereze, începând cu 27 ianuarie 2017, ceea ce înseamnă că informațiile pe care le-a prezentat nu au fost verificate. În schimb, reclamanta subliniază că informațiile producătorului din Uniune care a declarat absența interschimbabilității au fost controlate prin verificări la fața locului.

61 În al patrulea rând, în ceea ce privește considerentul (57) al regulamentului atacat, potrivit căruia, „în pofida solicitărilor specifice adresate importatorului cooperant, Comisia nu a primit nicio dovadă care să demonstreze că produsul similar și produsul în cauză nu se află în concurență”, reclamanta afirmă că singurul importator care a cooperat a prezentat elemente de probă și observații scrise pentru a dovedi absența concurenței. Reclamanta arată că reiese din considerentul (39) al regulamentului atacat că importatorul a cooperat și a prezentat elemente de probă suplimentare cu privire la interschimbabilitate.

62 În al cincilea rând, în ceea ce privește considerentul (59) al regulamentului atacat, potrivit căruia, „[î]n urma comunicării unor constatări suplimentare, mai multe părți interesate, inclusiv un importator neafiliat, au confirmat constatările de mai sus ale anchetei” și „[a]ceste părți interesate au reiterat faptul că standardele ASME/ANSI și EN/DIN [erau] interschimbabile în mare măsură”, în plus, „o parte interesată a afirmat că furnizorii de țevi și tuburi din Uniune [livrau] produse cu dublă certificare și că orice producător al produsului în cauză [putea] obține dubla certificare” și „[p]artea interesată a mai declarat că, de fapt, majoritatea stocurilor operatorilor comerciali ai produsului în cauză și ai produsului similar au dublă certificare” reclamanta susține că toate aceste declarații sunt contrazise de elemente de probă. Aceasta susține că singurul importator independent care a prezentat observații în fața Comisiei a confirmat absența interschimbabilității.

63 În al șaselea rând, în ceea ce privește considerentul (40) al regulamentului atacat, reclamanta afirmă că „surse fiabile și experți” au negat existența unei duble certificări conform celor două standarde în cauză. Această absență a dublei certificări s-ar explica în special prin faptul că accesoriile de țevărie fabricate conform standardelor ASME/ANSI fac în mod necesar obiectul unui tratament termic pentru a le face rezistente la coroziune și sunt, prin urmare, privilegiate în mare măsură în uzine și alte aplicații în care tuburile și accesoriile sunt expuse la elemente, standardele EN/DIN neimpunând, în ce le privește, acest tratament termic.

64 În al șaptelea rând, reclamanta arată că absența interschimbabilității și a dublei certificări în conformitate cu cele două standarde se explică, în plus, prin faptul că, deși dimensiunile externe pot fi similare sau identice, peretele accesoriilor de țevărie care corespund standardelor ASME/ANSI este mai gros, astfel încât accesoriul care corespunde acestui standard ar fi preferat pentru aplicații, precum cele care se regăsesc în numeroase industrii în Europa, care necesită presiuni mai puternice.

65 În această privință, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, stabilirea existenței unui prejudiciu adus industriei Uniunii presupune aprecierea unor situații economice complexe, astfel încât instituțiile beneficiază de o largă marjă de apreciere, iar controlul jurisdicțional al unei astfel de aprecieri trebuie să se limiteze, așadar, la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității materiale a situației de fapt reținute, a absenței unei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a lipsei unui abuz de putere (a se vedea Hotărârea din 19 decembrie 2013, Transnational Company „Kazchrome” și ENRC Marketing/Consiliul, C-10/12 P, nepublicată, EU:C:2013:865, punctul 22 și jurisprudența citată).

66 Trebuie amintit că sarcina probei privind existența erorii vădite de apreciere care ar fi fost săvârșită de Comisie prin constatarea similitudinii dintre accesoriile de țevărie produse în conformitate cu cele două standarde și faptul că acestea ar fi în concurență incumbă reclamantei (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 9 septembrie 2010, Carpent Languages/Comisia, T-582/08, nepublicată, EU:T:2010:379, punctul 57, și Hotărârea din 17 ianuarie 2017, Cofely Solelec și alții/Parlamentul European, T-419/15, nepublicată, EU:T:2017:8, punctul 96).

67 Astfel, este necesar, în speță, să se stabilească dacă reclamanta a propus elemente de probă de natură să demonstreze eroarea vădită pe care o invocă.

68 În primul rând, trebuie să se constate că reclamanta nu a susținut în niciun mod argumentația potrivit căreia producătorii din Uniune produc aproape exclusiv accesorii de țevărie conform standardelor EN/DIN, iar producătorii chinezi produc aproape exclusiv accesorii de țevărie conform standardelor ASME/ANSI. În orice caz, trebuie semnalat că, utilizând sintagma „aproape exclusiv”, reclamanta nu exclude posibilitatea ca, într-o anumită măsură, producătorii chinezi și industria Uniunii să producă accesorii de țevărie în conformitate cu cele două standarde.

69 În al doilea rând, este necesar să se constate că, pentru a-și susține teza potrivit căreia accesoriile de țevărie produse în conformitate cu cele două standarde nu sunt interschimbabile, reclamanta a depus în fața Tribunalului observații pe care doi importatori europeni le-au prezentat în fața Comisiei. Aceste observații sunt conținute în e-mailurile adresate Comisiei de doi producători stabiliți în Uniune. În aceste e-mailuri, producătorii explică anumite diferențe existente între accesoriile de țevărie produse în conformitate cu fiecare dintre cele două tipuri de standarde în discuție și susțin absența interschimbabilității și a concurenței între accesoriile de țevărie fabricate conform standardelor EN/DIN și cele fabricate conform standardelor ASME/ANSI. Reclamanta nu a prezentat alte elemente de probă în susținerea afirmațiilor conținute în aceste e-mailuri.

70 Or, este necesar să se constate că aceste e-mailuri nu sunt de natură să demonstreze că producătorii din Uniune și producătorii chinezi produc aproape exclusiv în conformitate cu standardele EN/DIN și, respectiv, cu standardele ASME/ANSI. Nu sunt de natură să demonstreze nici că accesoriile fabricate în conformitate cu cele două standarde nu se află în concurență, nici că o dublă certificare conform acestor standarde nu există. Astfel, simple afirmații nesusținute de elemente de probă nu pot fi considerate de natură să demonstreze că Comisia a săvârșit eroarea vădită invocată de reclamantă.

71 Astfel, în orice caz, prima critică trebuie respinsă ca nefondată.

72 În cadrul celei de a treia critici, pe de o parte, reclamanta contestă considerentul (54) al regulamentului atacat, potrivit căruia „ancheta și o audiere cu producătorul din Uniune care, de asemenea, are un regim de perfecționare pasivă au arătat că există o comparabilitate între caracteristicile fizice, tehnice

și chimice ale produselor aprobate conform standardelor EN/DIN și ASME/ANSI”. Aceasta consideră că declarațiile producătorului din Uniune menționat în acest considerent nu au vizat interschimbabilitatea dintre cele două standarde și că acest producător a încetat să coopereze începând cu 27 ianuarie 2017, ceea ce înseamnă că informațiile pe care le-a prezentat nu au fost verificate. Totuși, reclamanta subliniază că informațiile producătorului din Uniune care a declarat absența interschimbabilității au fost controlate prin verificări la fața locului.

73 Pe de altă parte, reclamanta contestă considerentul (57) al regulamentului atacat, potrivit căruia, „în pofida solicitărilor specifice adresate importatorului cooperant, Comisia nu a primit nicio dovadă care să demonstreze că produsul similar și produsul în cauză nu se afl[au] în concurență”. Aceasta afirmă că singurul importator care a cooperat a prezentat elemente de probă și observații scrise pentru a dovedi absența concurenței. Reclamanta arată că reiese din considerentul (39) al regulamentului atacat, potrivit căruia, după notificarea constatărilor finale revizuite la 25 noiembrie 2016, „[s]-au primit observații ulterioare de la doi producători-exportatori chinezi, CCCMC, reclamant și trei importatori din Uniune”, că importatorul a cooperat și a prezentat elemente de probă suplimentare cu privire la interschimbabilitate.

74 În această privință, trebuie să se constate că criticile reclamantei nu sunt de natură să susțină o lipsă de imparțialitate a Comisiei în aprecierea elementelor de probă. Astfel, audierea producătorului din Uniune, menționată în considerentul (54) al regulamentului atacat, a vizat interschimbabilitatea. În plus, trebuie subliniat că Comisia nu a afirmat că nu a primit observații și elemente de probă care urmăreau să susțină absența interschimbabilității, ci s-a limitat să constate că observațiile și elementele de probă pe care le-a primit în acest sens nu erau de natură să demonstreze pretinsa lipsă de similitudine între cele două norme.

75 Prin urmare, se impune respingerea celui de al treilea motiv ca nefondat.

76 În cadrul celei de a patra critici, reclamanta arată că afirmația cuprinsă în considerentul (57) al regulamentului atacat, potrivit căreia importatorul nu a furnizat un element de probă negativ, echivalează cu a impune părților o sarcină a probei nerezonabilă.

77 În această privință, este necesar să se sublinieze că, astfel cum a arătat Comisia, considerentul (57) al regulamentului atacat nu se referă nici la CCCMC, nici la reclamantă, ci la un „importator [european] cooperant [la anchetă]”. Prin urmare, Tribunalul nu poate concluziona că o referire făcută de Comisie la activitatea unui terț în cadrul cercetării probatorii echivalează cu a impune vreo sarcină a probei reclamantei.

78 Astfel, cea de a patra critică trebuie respinsă ca nefondată.

d) Cu privire la a cincea critică, întemeiată pe o motivare insuficientă în ceea ce privește stabilirea caracterului interschimbabil al standardelor EN/DIN și ASME/ANSI

79 În titlul primului motiv, reclamanta a menționat o pretinsă motivare insuficientă a Comisiei în ceea ce privește stabilirea caracterului interschimbabil.

80 În această privință, este suficient să se constate că considerentele (52)-(60), (73) și (74) ale regulamentului atacat, care enunță motivele pentru care Comisia a considerat că accesoriile de țevărie fabricate conform standardelor ASME/ANSI și EN/DIN sunt comparabile, au permis reclamantei să conteste în detaliu respectiva motivare expusă de Comisie.

81 Este necesar, astfel, ca primul motiv să fie respins în parte ca nefondat și în parte ca inadmisibil.

2. Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere în aplicarea tratamentului rezervat țărilor care nu au economie de piață

82 Cu titlu preliminar, astfel cum s-a amintit la punctul 2 de mai sus, trebuie să se facă referire în speță, pentru normele de fond, la Regulamentul nr. 1225/2009. În consecință, trebuie să se considere că reclamanta invocă în special considerentul (3) și articolul 2 alineatele (1)-(7) din Regulamentul nr. 1225/2009, ale căror dispoziții sunt similare din punctul de vedere al conținutului cu cele ale considerentului (3) și ale articolului 2 alineatele (1)-(7) din Regulamentul 2016/1036, la data adoptării regulamentului atacat.

83 Reiese din considerentul (99) al regulamentului atacat că, „[î]n conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din [Regulamentul nr. 1225/2009], valoarea normală pentru producătorii-exportatori cărora nu li s-a aplicat [tratamentul de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață] trebuie să fie stabilită pe baza prețurilor sau a valorii construite într-o țară terță care are economie de piață” și că „[n]iciunul dintre producătorii-exportatori cooperanți nu a solicitat [tratamentul de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață]”. În aceste împrejurări, Comisia a calculat valoarea normală pentru accesoriile de țevărie originare din China în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din Regulamentul nr. 1225/2009 [înlocuit de articolul 2 alineatul (7) litera (a) din Regulamentul 2016/1036].

84 Reclamanta susține, în cadrul celui de al cincilea motiv, că Comisia a săvârșit o eroare vădită prin utilizarea metodei de calcul al valorii normale stabilite la articolul 2 alineatul (7) litera (a) din Regulamentul nr. 1225/2009. Aceasta arată că articolul 2 din Acordul privind punerea în aplicare a articolului VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994 (GATT) (JO 1994, L 336, p. 103, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 112, denumit în continuare „Acordul antidumping”), care figurează în anexa 1 A la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) (JO 1994, L 336, p. 3, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 5), autoriza Uniunea și ceilalți membri ai Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) să deroge de la metoda obișnuită de calcul al valorii normale. Cu toate acestea, reclamanta arată că, în temeiul punctului 15 litera (d) din partea I a Protocolului privind aderarea Republicii Populare Chineze la OMC (denumit în continuare „Protocolul de aderare a Chinei la OMC”), această derogare a încetat după cincisprezece ani de la aderarea Chinei la OMC, și anume la 11 decembrie 2016. Astfel, reclamanta arată că Comisia ar fi trebuit să calculeze valoarea normală pe baza metodei prevăzute la articolul 2 alineatele (1)-(6) din Regulamentul nr. 1225/2009 [înlocuit de articolul 2 alineatele (1)-(6) din Regulamentul 2016/1036].

85 Argumentația prezentată de reclamantă în cadrul prezentului motiv poate fi divizată în patru critici.

86 Prin intermediul unei prime critici, reclamanta susține că punctul 15 din partea I a Protocolului de aderare a Chinei la OMC poate fi invocat în fața Tribunalului pentru a contesta legalitatea regulamentului atacat.

87 Prin intermediul unei a doua critici, reclamanta afirmă că Comisia ar fi trebuit să interpreteze Regulamentul nr. 1225/2009 în conformitate cu reglementările OMC.

88 Prin intermediul unei a treia critici, ca răspuns la argumentul invocat de Comisie în memoriul în apărare, potrivit căruia legea care trebuie aplicată unei anchete antidumping este legea în vigoare la momentul începerii anchetei, reclamanta susține că articolul 18 alineatul (3) din Acordul antidumping nu este aplicabil în speță. Aceasta atrage atenția că acest acord a intrat în vigoare pentru China la momentul aderării sale la OMC și că punctul 15 din partea I a Protocolului de aderare a Chinei la OMC prevede doar o derogare temporară parțială de la Acordul antidumping. Reclamanta adaugă că aplicarea după 11 decembrie 2016 a tratamentului aplicabil țărilor fără economie de piață ar crea inegalități între membrii OMC care aplică o metodă de calcul al dumpingului retrospectivă, precum Statele Unite, și cele care aplică o metodă de calculare a dumpingului prospectivă, precum Uniunea. Astfel, expirarea derogării prevăzute la punctul 15 litera (d) din partea I a Protocolului de aderare a

Chinei la OMC ar trebui să fie aplicabilă în toate cauzele care vizează un calcul definitiv al valorii normale și al dumpingului ulterior datei de 11 decembrie 2016. Contrariul ar reprezenta o încălcare a principiului stabilit la articolul 49 alineatul (1) teza a treia din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care prevede că, în cazul în care, ulterior săvârșirii infracțiunii, legea prevede o pedeapsă mai ușoară, se aplică aceasta din urmă.

89 Prin intermediul unei a patra critici, reclamanta susține că Organul de apel al OMC a afirmat, în Raportul referitor la litigiul „Comunitățile Europene – Măsuri antidumping definitive privind anumite elemente de fixare din fier sau oțel din China", adoptat la 15 iulie 2011 (WT/DS 397/AB/R, punctul 289) (care figurează în anexa A.10b la cererea introductivă)], că derogarea care autoriza membrii OMC să calculeze valoarea normală a produselor chinezești în conformitate cu punctul 15 litera (d) din partea I a Protocolului de aderare a Chinei la OMC expira după cincisprezece ani de la data aderării Chinei, și anume la 11 decembrie 2016. Reclamanta observă că Comisia a recunoscut în mai multe rânduri că derogarea prevăzută la punctul 15 litera (d) din partea I a Protocolului de aderare a Chinei la OMC expira la 11 decembrie 2016, astfel cum reiese din anumite articole de presă. În plus, aceasta subliniază că serviciile Comisiei au arătat în mai multe rânduri că dreptul Uniunii trebuia să fie modificat pentru a se adapta la obligațiile Uniunii față de OMC. Reclamanta susține că documentele de lucru ale serviciilor Comisiei se referă de asemenea la expirarea derogării în decembrie 2016. În replică, reclamanta subliniază că Comisia nu a contestat aceste argumente privind acceptarea de către Comisie a expirării în discuție.

a) Cu privire la posibilitatea de a invoca, în fața Tribunalului, punctul 15 din partea I a Protocolului de aderare a Chinei la OMC pentru a controla legalitatea regulamentului atacat

90 Mai întâi, trebuie să se răspundă argumentelor invocate de reclamantă în cadrul primei critici, potrivit cărora punctul 15 din partea I a Protocolului de aderare a Chinei la OMC poate fi invocat în fața Tribunalului pentru a contesta legalitatea regulamentului atacat în măsura în care acesta a aplicat metoda prevăzută la articolul 2 alineatul (7) litera (a) din Regulamentul nr. 1225/2009.

91 În această privință, în primul rând, reclamanta susține că, deși, în principiu, potrivit unei jurisprudențe constante, Acordurile OMC și acorduri precum Acordul antidumping, care sunt anexate la acesta, nu figurează printre normele în raport cu care Tribunalul controlează legalitatea actelor adoptate de instituțiile Uniunii precum regulamentul atacat (Hotărârea din 23 noiembrie 1999, Portugalia/Consiliul, C-149/96, EU:C:1999:574, punctul 47). Tribunalul poate proceda la acest control în ipoteza în care Uniunea ar intenționa să pună în executare o obligație specială asumată în cadrul OMC.

92 Reclamanta pretinde că din considerentul (3) al Regulamentului nr. 2016/1036 reiese că, prin articolul 2 alineatele (1)-(6) din acest regulament, legiuitorul european a intenționat să pună în aplicare obligațiile care decurg din acordul antidumping.

93 În al doilea rând, reclamanta susține că rezultă dintr-o jurisprudență consacrată că acordurile OMC și, prin extensie, Acordul antidumping sunt obligatorii pentru Uniune (Hotărârea din 12 decembrie 1972, International Fruit Company și alții, 21/72-24/72, EU:C:1972:115, punctele 16-18).

94 În al treilea rând, reclamanta arată că Protocolul de aderare a Chinei la OMC este de natură juridică și poate fi considerat ca înscriindu-se în cadrul Acordului antidumping. Aceasta arată că natura sa juridică a fost stabilită de Organul de apel al OMC în Raportul referitor la litigiul „China – Măsuri privind exportul de pământuri rare, de wolfram și de molibden", adoptat la 7 august 2014 (WT/DS 431/AB/R).

95 În al patrulea rând, reclamanta arată că, în așteptarea adoptării de către celelalte instituții europene a modificărilor propuse de Comisie prin care se urmărește punerea în conformitate a Regulamentului nr. 1225/2009 cu angajamentele sale față de OMC, Comisia era ținută din punct de vedere juridic să aplice reclamantei metoda prevăzută la articolul 2 alineatele (1)-(6) din Regulamentul nr. 1225/2009. Reclamanta consideră că, în calitate de instituție a Uniunii Europene, Comisia are obligația de a-și exercita competența cu respectarea dreptului internațional și citează în acest sens Hotărârea din 24 noiembrie 1992, Poulsen și Diva Navigation (C-286/90, EU:C:1992:453, punctul 9). Atunci când interpretează și aplică Regulamentul antidumping de bază, Comisia ar fi obligată să respecte normele dreptului cutumiar internațional, în special principiul fundamental potrivit căruia tratatele sau acordurile internaționale leagă părțile (principiul *pacta sunt servanda*), astfel cum a fost codificat în cuprinsul articolului 26 din Convenția de la Viena cu privire la dreptul tratatelor din 23 mai 1969 (denumită în continuare „Convenția de la Viena") (Hotărârea din 16 iunie 1998, Racke, C-162/96, EU:C:1998:293, punctul 49). Aceasta susține că articolul 27 din Convenția de la Viena prevede de asemenea că o parte la un tratat nu poate invoca dispoziții din dreptul său intern pentru a justifica neexecutarea tratatului.

96 În sfârșit, în răspuns la memoriul în intervenție al Consiliului, în primul rând, reclamanta precizează că Hotărârea din 16 iulie 2015, Comisia/Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494), invocată de Consiliu, privea cazul unui exportator armean. Reclamanta arată că protocolul de aderare a Armeniei la OMC nu prevede nici modalități, nici condiții care ar limita, în timp sau în alt mod, capacitatea Uniunii de a aplica norme antidumping, derogatorii de la acordul antidumping, exportatorilor armeni în temeiul regimului special și unilateral al Uniunii prevăzut la articolul 2 alineatul (7) din Regulamentul nr. 1225/2009. Reclamanta consideră că reclamantul din cauza menționată nu putea să invoce un protocol de aderare care prevede limitări în ceea ce privește tratamentul țărilor care nu au economie de piață. În al doilea rând, reclamanta arată că Hotărârea din 4 februarie 2016, C & J Clark International și Puma (C-659/13 și C-34/14, EU:C:2016:74), invocată de asemenea de Consiliu, a fost pronunțată înainte de expirarea derogării prevăzute la punctul 15 litera (d) din partea I a Protocolului de aderare a Chinei la OMC. În consecință, chestiunile de drept internațional invocate în procedurile respective de instanțele de trimitere nu pot repune în discuție implicațiile intenției exprimate de Uniune de a-și respecta obligațiile care decurg din Protocolul de aderare a Chinei la OMC.

97 În primul rând, trebuie precizat că, după cum a precizat de altfel organul de apel al OMC în Raportul referitor la litigiul „China – Măsuri privind exportul de pământuri rare, de wolfram și de molibden", adoptat la 7 august 2014 (WT/DS 431/AB/R), Protocolul de aderare a Chinei la OMC constituie o parte din seria de acorduri încheiate în cadrul OMC (denumite în continuare „acordurile OMC"), fără ca acest lucru să fie contestat de părți.

98 În al doilea rând, trebuie amintit totuși că din jurisprudență rezultă că dispozițiile unui acord internațional la care Uniunea este parte nu pot fi invocate în susținerea unei acțiuni în anularea unui act de drept derivat al Uniunii sau a unei excepții întemeiate pe nelegalitatea unui asemenea act decât cu dubla condiție ca, pe de o parte, natura și economia acordului în cauză să nu se opună și, pe de altă parte, ca aceste dispoziții să fie, din punctul de vedere al conținutului lor, necondiționate și suficient de precise (a se vedea Hotărârea din 13 ianuarie 2015, Consiliul și alții/Vereniging Milieudefensie și Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-401/12 P-C-403/12 P, EU:C:2015:4, punctul 54 și jurisprudența citată, Hotărârea din 16 iulie 2015, Comisia/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, punctul 37). Astfel, numai atunci când aceste două condiții sunt îndeplinite cumulativ, asemenea dispoziții vor putea fi invocate în fața instanței Uniunii pentru a servi drept criteriu pentru aprecierea legalității unui act al Uniunii.

99 În ceea ce privește acordurile OMC, trebuie amintit că, astfel cum a subliniat reclamanta, potrivit unei jurisprudențe constante, având în vedere natura și economia lor, acordurile OMC nu figurează, în principiu, printre normele în raport cu care poate fi controlată legalitatea actelor instituțiilor Uniunii

(Hotărârea din 23 noiembrie 1999, Portugalia/Consiliul, C-149/96, EU:C:1999:574, punctul 47, Hotărârea din 1 martie 2005, Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, punctul 39, și Hotărârea din 18 decembrie 2014, LVP, C-306/13, EU:C:2014:2465, punctul 44).

100 Totuși, în două situații, Curtea a admis în mod excepțional că este de competența instanței Uniunii, dacă este cazul, să controleze legalitatea unui act al Uniunii și a actelor adoptate în aplicarea sa în raport cu acordurile OMC (a se vedea Hotărârea din 4 februarie 2016, C & J Clark International și Puma, C-659/13 și C-34/14, EU:C:2016:74, punctul 87 și jurisprudența citată). Este vorba despre ipoteza, menționată de reclamantă, în care Uniunea a intenționat să pună în aplicare o obligație specială asumată în cadrul acestor acorduri (Hotărârea din 7 mai 1991, Nakajima/Consiliul, C-69/89, EU:C:1991:186) și despre cazul în care actul Uniunii în discuție face trimitere în mod expres la dispoziții precise din acordurile menționate (Hotărârea din 22 iunie 1989, Fediol/Comisia, 70/87, EU:C:1989:254).

101 În ceea ce privește a doua excepție menționată la punctul 100 de mai sus, stabilită prin Hotărârea din 22 iunie 1989, Fediol/Comisia (70/87, EU:C:1989:254, punctul 19), trebuie amintit că niciun articol din Regulamentul nr. 1225/2009 nu face trimitere la vreo dispoziție precisă din Acordurile antidumping (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 februarie 2016, C & J Clark International și Puma, C-659/13 și C-34/14, EU:C:2016:74, punctul 89, pronunțată cu privire la Regulamentul nr. 1225/2009, Regulamentul 2016/1036 necuprinzând nicio diferență care să justifice o soluție diferită).

102 În ceea ce privește prima excepție menționată la punctul 100 de mai sus, stabilită prin Hotărârea din 7 mai 1991, Nakajima/Consiliul (C-69/89, EU:C:1991:186, punctul 31), este necesar să se precizeze că, potrivit Curții, deși este adevărat că în considerentul (3) al Regulamentului nr. 1225/2009 se arată că este necesar să se transpună în dreptul Uniunii, în măsura posibilului, termenii Acordului antidumping al OMC, această sintagmă trebuie înțeleasă în sensul că, chiar dacă legiuitorul Uniunii intenționa să țină seama de normele acestui acord cu ocazia adoptării Regulamentului nr. 1225/2009, el nu și-a manifestat totuși voința de a proceda la o transpunere a fiecărei norme în acest regulament (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 februarie 2016, C & J Clark International și Puma, C-659/13 și C-34/14, EU:C:2016:74, punctul 90).

103 În al treilea rând și în ceea ce privește în mod specific articolul 2 alineatul (7) din Regulamentul nr. 1225/2009, trebuie menționat că Curtea a statuat că acesta constituie expresia voinței legiuitorului Uniunii de a adopta, în acest domeniu, o abordare proprie ordinii juridice a Uniunii prin instituirea unui regim special de norme detaliate referitoare la calcularea valorii normale în privința importurilor care provin din țări care nu au economie de piață (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 februarie 2016, C & J Clark International și Puma, C-659/13 și C-34/14, EU:C:2016:74, punctul 91 și jurisprudența citată). În consecință, dispoziția menționată din Regulamentul nr. 1225/2009 nu poate fi considerată o măsură destinată să asigure în ordinea juridică a Uniunii executarea unei obligații speciale asumate în cadrul OMC (Hotărârea din 16 iulie 2015, Comisia/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, punctul 50).

104 Pe de altă parte, întrucât reclamanta nu a demonstrat că condițiile de aplicare a jurisprudenței stabilite în Hotărârea din 7 mai 1991, Nakajima/Consiliul (C-69/89, EU:C:1991:186, punctul 31), sunt îndeplinite, aceasta nu poate, așadar, nici să se prevaleze de principiul *pacta sunt servanda*, codificat la articolul 26 din Convenția de la Viena, având în vedere lipsa de efect direct al acordului internațional a cărui punere în aplicare de bună-credință o contestă (Hotărârea din 3 februarie 2005, Chiquita Brands și alții/Comisia, T-19/01, EU:T:2005:31, punctele 247 și 248; a se vedea de asemenea Hotărârea din 14 decembrie 2005, Laboratoire du Bain/Consiliul și Comisia, T-151/00, nepublicată, EU:T:2005:450, punctul 102 și jurisprudența citată).

105 În speță, rezultă din tot ceea ce precedă că Tribunalul nu poate controla legalitatea regulamentului atacat în raport cu Protocolul de aderare a Chinei la OMC.

106 Această concluzie nu poate fi infirmată de celelalte argumente ale reclamantei.

107 Argumentația reclamantei, potrivit căreia Hotărârea din 16 iulie 2015, Comisia/Rusal Armenal (C-21/14 P, EU:C:2015:494), privea refuzul unui producător stabilit în Armenia a cărui situație era diferită de cea a reclamantei din cauza lipsei unei dispoziții similare cu punctul 15 din partea I a Protocolului de aderare a Chinei la OMC în Protocolul de aderare a Armeniei, nu poate infirma concluzia formulată la punctul 105 de mai sus. Astfel, după cum s-a amintit la punctul 103 de mai sus, Curtea a concluzionat că articolul 2 alineatul (7) din Regulamentul nr. 1225/2009 nu poate fi considerat o măsură destinată să asigure executarea, în ordinea juridică a Uniunii, a unei obligații speciale asumate în cadrul OMC. Această constatare este aplicabilă în ceea ce privește Protocolul de aderare a Chinei la OMC. În mod similar, împrejurarea, invocată de reclamantă, că Tribunalul nu se poate întemeia pe Hotărârea din 4 februarie 2016, C & J Clark International și Puma (C-659/13 și C-34/14, EU:C:2016:74), întrucât ar fi fost pronunțată înainte de expirarea termenului prevăzut la punctul 15 litera (d) din partea I a Protocolului de aderare a Chinei la OMC, este lipsită de pertinență. Astfel, chiar presupunând că obligațiile asumate de Uniune în cadrul acordurilor OMC au evoluat de la data pronunțării hotărârii în cauză, acest fapt nu poate avea consecințe asupra intenției manifestate de legiuitorul european la momentul adoptării articolului 2 alineatul (7) din Regulamentul nr. 1225/2009.

108 Nici argumentația reclamantei potrivit căreia Uniunea s-a angajat oficial să respecte termenii specifici ai Protocolului de aderare a Chinei la OMC, întrucât acest protocol a trebuit să facă obiectul unei aprobări exprese a Uniunii sub forma unei decizii, nu poate repune în discuție concluzia de la punctul 105 de mai sus. Astfel, după cum arată Comisia, este suficient să se constate că faptul că Comisia a participat la aprobarea Protocolului de aderare a Chinei la OMC nu poate fi interpretat ca o voință a legiuitorului Uniunii de a pune în executare o obligație specifică asumată în cadrul normelor OMC. O astfel de interpretare ar goli de conținut excepția stabilită prin Hotărârea din 7 mai 1991, Nakajima/Consiliul (C-69/89, EU:C:1991:186, punctul 31).

b) Cu privire la interpretarea în conformitate cu reglementările OMC a articolului 2 alineatul (7) litera (a) din Regulamentul nr. 1225/2009

109 În ceea ce privește interpretarea în conformitate cu reglementările OMC a articolului 2 alineatul (7) litera (a) din Regulamentul nr. 1225/2009, în primul rând, reclamanta susține că dreptul Uniunii trebuie interpretat, în măsura posibilului, în lumina dreptului internațional, în special atunci când dispozițiile urmăresc punerea în aplicare a unui acord internațional încheiat de Uniune. Astfel, reclamanta afirmă că Comisia ar fi trebuit să interpreteze sintagma „în orice alt mod rezonabil” care figurează la articolul 2 alineatul (7) litera (a) din Regulamentul nr. 1225/2009 în sensul că îi conferă puterea de apreciere pentru a calcula valoarea normală în conformitate cu metoda aplicabilă țărilor cu economie de piață și, astfel, în conformitate cu reglementările OMC. Reclamanta consideră că articolul 2 alineatul (7) litera (a) din Regulamentul nr. 1225/2009 instituie o ierarhie a metodelor de calcul al valorii normale pentru țările care nu au economie de piață și susține că trebuie, mai întâi, să se determine valoarea normală pe baza prețului sau a valorii construite într-o țară terță care are economie de piață, apoi pe baza prețului dintr-o astfel de țară terță către alte țări, inclusiv către Uniune. Totuși, reclamanta consideră că atunci când, în urma unei reflecții, Comisia consideră că respectivele metode nu sunt posibile, aceasta este autorizată prin articolul 2 alineatul (7) litera (a) din Regulamentul nr. 1225/2009, în exercitarea puterii de apreciere foarte largi de care dispune, să stabilească valoarea normală în orice alt mod rezonabil. Reclamanta susține că, în temeiul acestei formule, Comisia ar fi putut considera că, ținând seama de angajamentele juridice internaționale ale Uniunii și, în special, de obligațiile sale față de OMC, era imposibil să se stabilească valoarea normală pe baza metodei țării analoge și că valoarea normală trebuia calculată pe baza costurilor și a prețurilor naționale ale reclamantei. În această privință, în opinia reclamantei, calcularea valorii normale pe baza costurilor de producție sau a prețurilor naționale era posibilă în practică.

110 În acest sens, în primul rând, trebuie subliniat că este, desigur, adevărat că, în temeiul unei jurisprudențe constante, textele de drept al Uniunii trebuie interpretate, în măsura posibilului, în lumina dreptului internațional, în special atunci când asemenea texte vizează chiar punerea în aplicare a unui acord internațional încheiat de Uniune (Hotărârea din 14 iulie 1998, Bettati, C-341/95, EU:C:1998:353, punctul 20, și Hotărârea din 9 ianuarie 2003, Petrotub și Republica/Consiliul, C-76/00 P, EU:C:2003:4, punctul 57).

111 Trebuie totuși precizat că, astfel cum s-a subliniat la punctul 103 de mai sus, articolul 2 alineatul (7) litera (a) din Regulamentul nr. 1225/2009 nu poate fi considerat o dispoziție care vizează punerea în aplicare a unor obligații specifice în cadrul acordurilor OMC. Astfel, această dispoziție stabilește norme referitoare la calcularea valorii normale care nu au corespondență în acordurile OMC, acestea neprevăzând norme privind calcularea valorii normale pentru țările care nu au economie de piață.

112 În al doilea rând, trebuie să se sublinieze că instituțiile dispun de o putere de apreciere în ceea ce privește stabilirea valorii normale în țările care nu au o economie de piață (Hotărârea din 27 octombrie 2011, Dongguan Nanzha Leco Stationery/Consiliul, C-511/09 P, EU:C:2011:696, punctul 33). Reiese din jurisprudență că metoda prevăzută la articolul 2 alineatul (7) litera (a) din Regulamentul nr. 1225/2009, care constă în stabilirea valorii normale a produsului în cauză „în orice alt mod rezonabil”, este o metodă subsidiară, aplicabilă în cazul în care întreprinderile solicitate, stabilite în țări analoage, nu sunt dispuse să coopereze în cadrul anchetei (Hotărârea din 10 septembrie 2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, punctul 56).

113 Din cele de mai sus rezultă că, pe de o parte, Comisia nu era ținută să interpreteze articolul 2 alineatul (7) din Regulamentul nr. 1225/2009 în conformitate cu obligațiile Uniunii în cadrul OMC și că, pe de altă parte, interpretarea sugerată de reclamantă ar goli de conținut marja discreționară pe care legiuitorul a înțeles să o acorde Comisiei prin formularea „în orice alt mod rezonabil” care figurează la articolul 2 alineatul (7) litera (a) din Regulamentul nr. 1225/2009.

114 Având în vedere cele de mai sus, este necesar să se concluzioneze că Comisia nu era ținută să interpreteze articolul 2 alineatul (7) din Regulamentul nr. 1225/2009 în lumina punctului 15 din partea I a Protocolului de aderare a Chinei la OMC.

115 Rezultă din concluziile deduse la punctele 105 și 114 de mai sus că Comisia nu a săvârșit o eroare vădită prin aplicarea metodei prevăzute la articolul 2 alineatul (7) din Regulamentul nr. 1225/2009 pentru a calcula valoarea normală în speță.

116 Celelalte critici ale reclamantei, referitoare la aplicarea în timp a punctului 15 din partea I a Protocolului de aderare a Chinei la OMC și la consecințele expirării derogării prevăzute la punctul 15 din partea I a Protocolului respectiv în conformitate cu reglementările OMC nu pot infirma concluzia trasă la punctul 114 de mai sus.

117 Astfel, întrucât reglementările OMC nu sunt nici un parametru de control al legalității regulamentului atacat, nici o normă în lumina căreia Comisia să fie ținută să interpreteze articolul 2 alineatul (7) din Regulamentul nr. 1225/2009, criticile reclamantei aferente acestora nu pot fi decât înlăturate ca inoperante.

3. Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe o motivare insuficientă în ceea ce privește ajustarea valorii normale

118 Reiese din considerentul (111) al regulamentului atacat că, „din cauza lipsei vânzărilor interne ale produsului similar în Taiwan, valoarea normală a fost calculată în conformitate cu articolul 2 alineatele (3) și (6) din [Regulamentul nr. 1225/2009]”, astfel încât „la costul mediu de fabricație al produsului în cauză [au fost adăugate] costurile [de vânzare, cheltuielile administrative și generale] suportate, precum și profitul realizat pe piața din Taiwan în cursul perioadei de anchetă”.

119 Din considerentul (117) al regulamentului atacat rezultă următoarele:

„Luând în considerare faptul că doar un număr limitat de tipuri de produse exportate către Uniune de către producătorii-exportatori chinezi incluși în eșantion a putut fi identificat în Taiwan, Comisia a calculat valoarea normală a tipurilor de produse rămase pe baza costurilor de fabricație ale celor mai asemănătoare tipuri de produse fabricate în Taiwan pentru a realiza o comparație completă și corectă, bazată pe costurile de fabricație ajustate pentru:

(a) diferențele de materie primă utilizată – pe baza datelor de cost verificate, furnizate de industria Uniunii, conform cărora accesoriile fabricate din tuburi fără sudură sunt de 2,12 până la de 2,97 ori mai scump de produs decât cele din tuburi sudate;

(b) diferențele de clasă a oțelului – pe baza datelor verificate, furnizate de industria Uniunii, conform cărora se face o ajustare a costului oțelului de o anumită clasă la costul celei mai ieftine clase de oțel utilizate pentru accesoriile produse pe baza țevilor sudate ca materie primă; această ajustare variază de la 1,49 până la de 3,60 ori, în funcție de clasele de oțel utilizate;

(c) diferențele de formă – pe baza diferențelor de preț observate în tranzacțiile de vânzare ale exportatorilor chinezi, conform cărora un cot este considerat a fi forma de bază, iar alte forme (teuri, reductoare, capace și forme speciale) sunt de 1,08 până la de 1,74 ori mai scumpe.”

120 Din considerentul (118) al regulamentului atacat reies următoarele:

„În declarația sa în urma comunicării constatărilor provizorii, CCCMC a propus o bază alternativă pentru ajustarea punctelor (a) și (b) și a prezentat date de pe piețele chineze în acest sens. Totuși, aceste date sunt, în primul rând, neverificate și, în al doilea rând, provin dintr-o țară cu economie planificată. Prin urmare, folosirea lor ar presupune negarea metodologiei de țară analogă pentru calcularea valorii normale. Prin urmare, această afirmație a CCCMC a fost respinsă.”

121 Reclamanta susține, prin intermediul celui de al doilea motiv, că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere în ceea ce privește ajustarea valorii normale. Aceasta invocă de asemenea o motivare insuficientă privind ajustarea valorii normale. Aceste două critici vor fi examinate, pe rând, în continuare.

a) Cu privire la admisibilitatea anumitor argumente ale reclamantei

122 Comisia invocă inadmisibilitatea argumentației reclamantei potrivit căreia faptul că Comisia a utilizat date din China pentru ajustările costurilor de producție ale accesoriilor de țevărie în funcție de diferențele de formă [în considerentul (117) litera (c) al regulamentului atacat] repune în discuție respingerea [în considerentul (118) al regulamentului menționat] datelor prezentate de CCCMC de pe piețele chineze pentru a contesta ajustările costurilor de producție realizate în considerentul (117) literele (a) și (b) al regulamentului atacat. Această argumentație ar fi inadmisibilă, în temeiul

articolului 76 litera (d) din Regulamentul de procedură. Comisia precizează că reclamanta nu a clarificat care parte a regulamentului atacat era contestată prin această argumentație și că aceasta nu îi permitea, așadar, Comisiei să se apere.

123 Ca răspuns la o întrebare adresată de Tribunal în ședință, Comisia a admis însă că, prin argumentația sa menționată la punctul 122 de mai sus, reclamanta susținea în esență că Comisia ar fi trebuit să utilizeze datele provenite de pe piața chineză și a lăsat la aprecierea Tribunalului decizia cu privire la admisibilitatea acestei argumentații.

124 În această privință, trebuie să se constate că, astfel, argumentația reclamantei menționată la punctul 122 de mai sus poate fi interpretată în modul sugerat de Comisie, astfel încât trebuie declarată admisibilă.

b) Cu privire la fond

1) Cu privire la eroarea vădită de apreciere în ceea ce privește ajustarea valorii normale

125 Reclamanta contestă refuzul Comisiei, în considerentul (118) al regulamentului atacat, de a lua în considerare listele de prețuri ale tuburilor sudate și fără sudură aplicate de producătorii chinezi, prezentate de CCCMC, pentru a efectua ajustările costului de fabricație al anumitor produse fabricate în Taiwan pentru a ține seama de diferențele de materie primă utilizată [considerentul (117) litera (a)] și de diferențele de clasă a oțelului [considerentul (117) litera (b)] în raport cu produsele exportate către Uniune de producătorii chinezi. Reclamanta susține că faptul că Comisia a utilizat date privind costul de fabricație al industriei Uniunii pentru ajustarea costurilor de fabricație a produselor taiwaneze a avut ca efect multiplicarea nivelului marjei de dumping atribuite reclamantei. În replică, reclamanta a arătat că datele prezentate de CCCMC provenite de pe piața chineză nu aveau drept scop să stabilească prețurile care trebuiau utilizate pentru determinarea valorii normale în Taiwan, ci să furnizeze Comisiei indicații cu privire la diferența relativă dintre costurile tuburilor sudate și fără sudură ca materie primă și să demonstreze că diferența invocată de producătorii din Uniune era excesivă. Reclamanta arată că datele prezentate de CCCMC priveau prețurilor materiilor prime utilizate pentru producția de accesorii de țevărie, și anume tuburi și țevi furnizate producătorilor chinezi de accesorii de țevărie ca material de producție. Aceasta subliniază că producătorii din Uniune și majoritatea producătorilor chinezi nu produc ei înșiși tubul-mamă pentru producția de accesorii de țevărie și trebuie, așadar, să cumpere aceste materii prime ca material de producție. Astfel, datele prezentate de CCCMC ar fi direct relevante pentru calcularea costurilor de producție ale producătorilor de accesorii de țevărie, pe piețele din Uniune și din China. Reclamanta observă că datele prezentate de CCCMC indicau că costul tuburilor fără sudură era egală cu de 1,3 ori costul tuburilor sudate, în condițiile în care Comisia a stabilit în final că costul tuburilor fără sudură era între de 2,12 și de 2,97 ori mai mare decât cel al tuburilor sudate.

126 Trebuie amintit că, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 112 de mai sus, instituțiile Uniunii beneficiază de o amplă putere de apreciere în ceea ce privește stabilirea valorii normale pentru țări care nu au economie de piață (Hotărârea din 27 octombrie 2011, Dongguan Nanzha Leco Stationery/Consiliul, C-511/09 P, EU:C:2011:696, punctul 33).

127 În plus, rezultă din jurisprudență că sarcina probei privind eroarea vădită revine reclamantului, care trebuie să propună elemente de probă concludente în susținerea afirmației sale (a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 octombrie 1991, Nölle, C-16/90, EU:C:1991:402, punctul 17; a se vedea de asemenea, în acest sens și prin analogie, Hotărârea din 9 septembrie 2010, Carpent Languages/Comisia, T-582/08, nepublicată, EU:T:2010:379, punctul 57, și Hotărârea din 17 ianuarie 2017, Cofely Solelec și alții/Parlamentul European, T-419/15, nepublicată, EU:T:2017:8, punctul 96).

128 În speță, este necesar astfel să se verifice dacă reclamanta a propus elemente de probă de natură să demonstreze că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere în calcularea valorii normale.

129 În primul rând, reclamanta contestă afirmația Comisiei din considerentele (118) și (123) ale regulamentului atacat, potrivit căreia datele prezentate de CCCMC nu erau verificate. Reclamanta subliniază că aceste date, compuse din tabele cu prețurile aplicate de întreprinderi chineze pentru diferitele tuburi sudate și fără sudură, erau extrase din tarifele oficiale ale prețurilor de producție a căror autenticitate poate fi controlată. Reclamanta consideră că Comisia a decis să nu verifice aceste date, astfel încât aceasta nu le poate respinge invocând faptul că nu au fost verificate. Reclamanta adaugă că CCCMC a prezentat elemente de probă în comentariile sale privind constatările definitive care includeau facturi verificate de reclamantă și de un alt producător care a cooperat.

130 În ceea ce privește al doilea motiv de respingere a datelor prezentate de CCCMC exprimat în considerentul (118) al regulamentului atacat, și anume faptul că acestea proveneau dintr-o țară care nu are economie de piață, reclamanta apreciază că această considerație nu poate justifica un refuz sistematic. Reclamanta susține că, în Raportul privind litigiul „Comunitățile Europene – Măsuri antidumping definitive privind anumite elemente de fixare din fier sau oțel din China ”, adoptat la 15 iulie 2011 (WT/DS 397/AB/R, punctul 289), Organul de apel al OMC a considerat că Comisia nu poate respinge elemente de probă chineze pentru a ajusta valoarea normală, mulțumindu-se să invoce faptul că China nu are statutul de țară cu economie de piață. Reclamanta adaugă că, deși Raportul Organului de apel al OMC cu privire la litigiul „Comunitățile Europene – Măsuri antidumping definitive privind anumite elemente de fixare din fier sau oțel din China”, adoptat la 15 iulie 2011 (WT/DS 397/AB/R, punctul 289), privea comparația echitabilă între valoarea normală și prețul de export în sensul articolului 2 alineatul (10) din Regulamentul nr. 1225/2009 [înlocuit de articolul 2 alineatul (10) din Regulamentul 2016/1036], iar nu ajustările valorii normale, concluziile cuprinse în această cauză sunt aplicabile în speță, întrucât singurul motiv pentru care Comisia nu a luat în considerare datele prezentate de CCCMC este faptul că acestea provin dintr-o economie care nu este o economie de piață. Reclamanta arată de asemenea că, în cauza în care a fost pronunțată Hotărârea din 1 iunie 2017, Changmao Biochemical Engineering/Consiliul (T-442/12, EU:T:2017:372), Comisia a utilizat prețurile chineze pentru a calcula valoarea normală a unuia dintre produsele în cauză care nu era fabricat în țara analogă, ceea ce ar fi cazul în speță.

131 În al doilea rând, în ceea ce privește considerentul (124) al regulamentului atacat, reclamanta reproșează Comisiei că a respins datele prezentate de CCCMC pe baza faptului că aceste date se referă la prețuri, iar nu la costuri de producție. Reclamanta consideră că Comisia nu a explicat diferența dintre costul de achiziție al producătorului și prețul de vânzare al furnizorului.

132 În al treilea rând, reclamanta susține că Comisia a utilizat ea însăși date chineze pentru ajustarea valorii normale în ceea ce privește diferențele de formă, pe baza diferențelor de preț observate în tranzacțiile de vânzare ale exportatorilor chinezi în considerentul (117) litera (c) al regulamentului atacat. Aceasta arată că, în cazul în care datele privind prețurile de vânzare într-o țară care nu are economie de piață sunt fiabile pentru ajustări ale valorii normale în ceea ce privește diferite tipuri de accesorii de țevărie, acestea ar trebui să fie suficient de fiabile pentru a calcula diferențele referitoare la materiile prime și la clasele de oțel relevante în considerentul (117) literele (a) și (b) al regulamentului atacat.

133 În al patrulea rând, reclamanta reproșează Comisiei că a considerat, la punctul 124 din constatările finale revizuite, că producătorii chinezi nu prezentaseră nici un fel de date referitoare la costul de producție. Reclamanta consideră că termenul de 22 de zile stabilit pentru prezentarea de observații cu privire la constatările finale nu era suficient pentru a prezenta date suplimentare față de datele prezentate anterior de CCCMC, deoarece a aflat pentru prima dată la data difuzării acestor constatări că datele prezentate fuseseră respinse de Comisie.

134 În această privință, trebuie amintit că, astfel cum s-a constatat în cadrul analizei celui de al cincilea motiv invocat de reclamantă, în mod întemeiat Comisia a utilizat în speță metoda aplicabilă în cazul țărilor care nu au o economie de piață. În cadrul acestei metode, în care beneficiază de o largă putere de apreciere, Comisia nu este ținută să ia în considerare date din țări care nu au economie de piață, ci trebuie să se bazeze pe „prețul[…] sau [pe] valo[area] construit[ă] într-o țară terță care are economie de piață sau pe […] prețul[…] dintr-o astfel de țară terță către alte țări, inclusiv către Uniune, sau, în cazul în care aceste lucruri nu sunt posibile, în orice alt mod rezonabil, inclusiv pe […] prețul[…] plătit efectiv sau care urmează să fie plătit în Uniune pentru produsul similar”.

135 În plus, trebuie subliniat că articolul 2 alineatul (7) din Regulamentul nr. 1225/2009 autorizează de asemenea Comisia să utilizeze date furnizate de industria Uniunii, în măsura în care stabilește că Comisia se poate baza pe „prețul[…] plătit efectiv sau care urmează să fie plătit în Comunitate pentru produsul similar”.

136 Pe de altă parte, trebuie să se constate că din considerentul (118) al regulamentului atacat reiese că faptul că datele prezentate de CCCMC proveneau dintr-o țară care nu are economie de piață nu a fost singurul motiv de respingere a acestor date. Această respingere s-a bazat de asemenea, după cum s-a menționat în considerentul (124) al regulamentului atacat, pe faptul că datele prezentate de CCCMC constau în prețuri de vânzare ale unor țevi care nu pot fi considerate adecvate pentru calcularea costurilor de producție ale accesoriilor de țevărie.

137 În sfârșit, trebuie amintit că reclamanta nu a prezentat o cerere prin care să urmărească să demonstreze că își desfășoară activitatea în condițiile unei economii de piață în temeiul articolului 2 alineatul (7) litera (b) din Regulamentul nr. 1225/2009.

138 Prin urmare, este necesar să se concluzioneze că Comisia nu a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin respingerea datelor provenite de pe piața chineză prezentate de CCCMC pentru a efectua ajustările la costurile de producție explicate în considerentul (117) literele (a) și (b) al regulamentul atacat.

2) Cu privire la motivarea insuficientă în ceea ce privește ajustarea valorii normale

139 Reclamanta invocă lipsa motivării în ceea ce privește ajustările costurilor de producție contestate.

140 În această privință, trebuie amintit că, atunci când un regulament, care instituie taxe antidumping definitive intră în cadrul sistematic al unui ansamblu de măsuri, nu se poate impune ca în motivarea acestuia să se specifice diferitele elemente de fapt și de drept, uneori foarte numeroase și complexe, care fac obiectul regulamentului și nici ca instituțiile să ia poziție în ceea ce privește toate argumentele invocate de părțile interesate. Dimpotrivă, este suficient ca autorul actului să expună faptele și considerațiile juridice care au o importanță esențială în economia regulamentului contestat. Instituțiile nu sunt obligate să motiveze în mod special lipsa luării în considerare a diverselor argumente invocate de părțile interesate. Este suficient ca regulamentul să cuprindă o justificare clară a principalelor elemente care au intervenit în analiza acestora, cu condiția ca această justificare să poată clarifica motivele pentru care instituțiile au înlăturat argumentele relevante invocate de părți în cursul procedurii administrative. Pe de altă parte, un regulament care instituie taxe antidumping la finalizarea unei proceduri de anchetă nu trebuie să fie motivat decât în raport cu ansamblul elementelor de fapt și de drept relevante pentru aprecierea pe care o realizează.. Motivarea unui asemenea act nu are drept obiect să explice evoluția poziției instituțiilor în cursul procedurii administrative și nu este, așadar, destinată să justifice diferențele dintre soluția reținută în actul final și poziția provizorie expusă în documentele comunicate părților interesate în cursul acestei proceduri cu scopul de a le permite să își prezinte observațiile. Această obligație nu impune, așadar, instituțiilor nici

să explice în ce mod o poziție avută în vedere într-un anumit stadiu al procedurii administrative era eventual nefondată (Hotărârea din 13 septembrie 2010, Whirlpool Europe/Consiliul, T-314/06, EU:T:2010:390, punctele 114-116).

141 În speță, este suficient să se constate că reiese din considerentele (118)-(129) ale regulamentului atacat că Comisia a indicat în mod clar și neechivoc motivarea respingerii datelor prezentate de CCCMC.

142 Trebuie să se concluzioneze că Comisia nu și-a încălcat obligația de motivare în ceea ce privește ajustarea valorii normale.

143 Reiese din cele ce precedă că al doilea motiv trebuie să fie respins.

4. Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe un abuz de putere în ceea ce privește stabilirea perioadei examinate

144 Cu titlu preliminar, trebuie subliniat că, la 10 noiembrie 2012, în urma unei plângeri depuse de Comitetul de apărare a industriei accesoriilor din oțel inoxidabil pentru sudat cap la cap din Uniunea Europeană, Comisia a deschis o anchetă antidumping distinctă de cea în discuție în speță (denumită în continuare „ancheta precedentă"). Această anchetă a fost deschisă prin Avizul de inițiere a unei proceduri antidumping privind importurile de țevi fără sudură și accesorii pentru sudat cap la cap pentru țevi din oțel inoxidabil, chiar finisate, originare din Republica Populară Chineză și Taiwan (JO 2012, C 342, p. 2). Această anchetă a fost închisă, ca urmare a retragerii plângerii, prin Decizia 2013/440/UE a Comisiei din 20 august 2013 de încheiere a procedurii antidumping privind importurile de accesorii de tubulatură din oțel inoxidabil pentru sudat cap la cap, finisate sau nu, originare din Republica Populară Chineză și Taiwan (JO 2013, L 223, p. 13).

145 Trebuie amintit că din considerentul (43) al regulamentului atacat reiese că ancheta în discuție în speță „a vizat perioada cuprinsă între 1 octombrie 2014 și 30 septembrie 2015". Din considerentul (44) al regulamentului atacat rezultă că „[e]xaminarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului a cuprins perioada de la 1 ianuarie 2012 până la sfârșitul perioadei de anchetă".

146 Prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamanta susține că Comisia ar fi trebuit să examineze tendințele relevante pentru evaluarea prejudiciului pentru o perioadă care începe în anul 2010, în loc de 2012.

147 În primul rând, reclamanta recunoaște că practica obișnuită a Comisiei în materie de anchete antidumping este de a examina o perioadă de patru ani. Totuși, subliniază că, în timpul anchetei în discuție în speță, CCCMC a încercat să convingă Comisia să aibă în vedere o extindere a perioadei examinate, astfel încât aceasta să includă perioada anchetei precedente. În această privință, reclamanta susține că larga putere de apreciere a Comisiei în materie de antidumping include și posibilitatea de a se îndepărta de la practica obișnuită în cazul în care circumstanțele anchetei în curs justifică acest lucru. Ea consideră că circumstanțele în cauză justificau îndepărtarea Comisiei de la practica sa obișnuită, întrucât aceasta efectuase deja o parte semnificativă din ancheta precedentă care implica în mare măsură același reclamant, același produs în cauză, aceiași producători-exportatori și aceiași importatori, și dispunea fără îndoială deja de toate datele Eurostat compilate și analizate în cursul anchetei precedente. Reclamanta arată că, deși ancheta precedentă a fost închisă prin Decizia 2013/440, ca urmare a retragerii plângerii, adevăratul motiv pentru care Comisia a închis ancheta respectivă a fost insuficiența elementelor care să ateste existența unui prejudiciu pentru industria Uniunii. Reclamanta concluzionează că respingerea cererii CCCMC de extindere a perioadei examinate constituie un „abuz de puterea largă de apreciere" a Comisiei și solicită Tribunalului să califice drept insuficient motivate și nelegale concluziile Comisiei referitoare la perioada în cauză și, pe cale de consecință, determinarea sa finală a prejudiciului.

148 În al doilea rând, reclamanta arată că CCCMC a prezentat în cursul anchetei în cauză date care conțin elemente de probă (bazate pe date actualizate ale Eurostat) referitoare la tarifele și la volumul schimburilor comerciale ale celor două țări vizate de ancheta în discuție în speță aferente unei perioade care începe în anul 2010. Aceste date ar demonstra stabilitatea globală a evoluției prețurilor și a volumului importurilor în perioada care începe în anul 2010. Ea afirmă că aceste elemente au fost prezentate pentru a demonstra că prețurile și volumul importurilor nu au suferit nicio scădere semnificativă în raport cu perioada acoperită de ancheta precedentă. Totuși, reclamanta admite că astfel, dacă se analizează evoluția schimburilor comerciale numai începând din anul 2012, prețurile la import par să fi cunoscut o scădere. Dacă se evaluează, în schimb, perioada mai lungă, reclamanta susține că prețurile la import pe toată această perioadă au rămas în mod vădit foarte stabile, această stabilitate trebuind, în opinia sa, să constituie un element important atunci când este vorba despre evaluarea prejudiciului actual și a legăturii de cauzalitate.

a) Cu privire la admisibilitatea motivului

149 Comisia arată că al treilea motiv invocat de reclamantă este inadmisibil în temeiul articolului 76 litera (d) din Regulamentul de procedură. Reclamanta nu ar fi expus în mod coerent și comprehensibil, în textul cererii introductive, elementele esențiale de fapt și de drept pe care se întemeiază acțiunea, pentru a permite pârâtului să se apere, iar Tribunalului să se pronunțe asupra acțiunii, dacă este cazul, fără să se bazeze pe alte informații. Comisia amintește că cererea introductivă trebuie să clarifice în ce constă motivul pe care se întemeiază acțiunea și că simpla enunțare abstractă a acestuia nu îndeplinește cerințele prevăzute de Regulamentul de procedură (Hotărârea din 11 septembrie 2014, Gold East Paper și Gold Huasheng Paper/Consiliul, T-443/11, EU:T:2014:774, punctul 66). Aceasta amintește că, în cazul în care un motiv sau un aspect al unui motiv este incomprehensibil, se impune respingerea acestuia ca inadmisibil (Hotărârea din 11 septembrie 2014, Gold East Paper și Gold Huasheng Paper/Consiliul, T-443/11, EU:T:2014:774, punctul 135). Comisia susține că reclamanta nu a explicat în ce constă eroarea vădită de apreciere sau abuzul de putere invocate în titlul celui de al treilea motiv. Ea subliniază că reclamanta nu prezintă niciun element de probă în susținerea afirmațiilor formulate în cadrul celui de al treilea motiv, cu excepția afirmației potrivit căreia prețurile la import începând cu anul 2010 au rămas în mod vădit foarte stabile, trimițând la o anexă.

150 Alternativ, Comisia arată că argumentația reclamantei de la punctul 80 din cererea introductivă, referitoare la stabilitatea prețurilor la export începând din anul 2010, este inadmisibilă în temeiul articolului 76 litera (d) din Regulamentul de procedură. Comisia subliniază că, în sprijinul afirmației sale potrivit căreia prețurile la import începând cu anul 2010 au rămas foarte stabile, reclamanta face o trimitere generală la o anexă, și anume un document de 28 de pagini, dar nu specifică în niciun mod unde se regăsesc argumentele care susțin afirmația sa. În această privință, Comisia amintește jurisprudența Curții potrivit căreia nu este de competența Tribunalului să caute și să identifice în anexe și în memorii motivele pe care le-ar putea considera drept temei al acțiunii (Hotărârea din 28 iunie 2005, Dansk Rørindustri și alții/Comisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P-C-208/02 P și C-213/02 P, EU:C:2005:408, punctele 97 și 100, și Hotărârea din 11 septembrie 2014, MasterCard și alții/Comisia, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, punctul 41). Cerințe similare se impun în cazul în care un argument este formulat în susținerea unui motiv invocat în fața Tribunalului (Hotărârea din 13 iunie 2013, Versalis/Comisia, C-511/11 P, EU:C:2013:386, punctul 115). Aceasta susține că o trimitere globală la alte înscrisuri, chiar anexate la cererea introductivă, nu poate suplini absența elementelor esențiale ale argumentației în drept care trebuie să figureze în cererea introductivă (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 iunie 2005, Dansk Rørindustri și alții/Comisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P-C-208/02 P și C-213/02 P, EU:C:2005:408, punctele 94-100, Hotărârea din 13 iunie 2013, Versalis/Comisia, C-511/11 P, EU:C:2013:386, punctul 115, și Hotărârea din 11 septembrie 2014, MasterCard și alții/Comisia, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, punctul 40).

151 În speță, în primul rând, trebuie să se constate că, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 147 și 148 de mai sus, reclamanta a prezentat în cererea introductivă argumentele pe care se întemeia al treilea motiv în mod suficient de clar, astfel încât acest motiv nu trebuie să fie declarat inadmisibil din această cauză.

152 În al doilea rând, trebuie să se constate că, la punctul 80 din cererea introductivă, reclamanta face într-adevăr o trimitere generală la anexa A.11, ceea ce confirmă, de altfel, în replică. Împrejurarea că aceasta indică în stadiul replicii elementele specifice ale anexei menționate de natură, în opinia sa, să îi susțină afirmațiile nu poate suplini neîndeplinirea, la momentul introducerii acțiunii, a cerințelor prevăzute la articolul 76 din Regulamentul de procedură (a se vedea Ordonanța din 9 ianuarie 2015, Internationaler Hilfsfonds/Comisia, T-482/12, nepublicată, EU:T:2015:19, punctul 39 și jurisprudența citată). Astfel, trimiterea generală efectuată de reclamantă la anexa A.11 trebuie considerată inadmisibilă [a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 iunie 2017, Biogena Naturprodukte/EUIPO (ZUM wohl), T-236/16, EU:T:2017:416, punctul 12, și Hotărârea din 9 martie 2018, NORMOSANG, T-103/17, nepublicată, EU:T:2018:126, punctul 25].

b) Cu privire la fond

153 În primul rând, argumentația reclamantei, potrivit căreia, chiar dacă ancheta precedentă a fost închisă prin Decizia 2013/440 ca urmare a retragerii plângerii, adevăratul motiv pentru care Comisia a închis ancheta respectivă a fost insuficiența elementelor care să dovedească existența unui prejudiciu pentru industria Uniunii, trebuie să fie declarată inoperantă. Astfel, trebuie subliniat că, după cum a arătat Comisia, nu este de competența Tribunalului să analizeze, în cadrul prezentului recurs, argumente referitoare la ancheta precedentă, problemele referitoare la stabilirea sau nu a unui prejudiciu în cadrul respectivei anchete fiind independente de ancheta în discuție în speță și nefiind de natură să determine anularea regulamentului atacat.

154 În al doilea rând, în ceea ce privește eroarea vădită invocată de reclamantă, trebuie amintit că revine reclamantei sarcina de a propune elemente de probă concludente în susținerea afirmației sale (a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 octombrie 1991, Nölle, C-16/90, EU:C:1991:402, punctul 17; a se vedea de asemenea, în acest sens și prin analogie, Hotărârea din 9 septembrie 2010, Carpent Languages/Comisia, T-582/08, nepublicată, EU:T:2010:379, punctul 57, și Hotărârea din 17 ianuarie 2017, Cofely Solelec și alții/Parlamentul European, T-419/15, nepublicată, EU:T:2017:8, punctul 96).

155 Reiese din jurisprudență că ancheta trebuie să se desfășoare pe baza unor informații cât mai actualizate posibil pentru a putea stabili taxe antidumping adecvate pentru protejarea industriei Uniunii împotriva practicilor de dumping (Hotărârea din 3 octombrie 2000, Industrie des poudres sphériques/Consiliul, C-458/98 P, EU:C:2000:531, punctul 92, Hotărârea din 28 ianuarie 2016, CM Eurologistik și GLS, C-283/14 și C-284/14, EU:C:2016:57, punctul 66, și Hotărârea din 25 ianuarie 2017, Rusal Armenal/Consiliul, T-512/09 RENV, EU:T:2017:26, punctul 119).

156 Or, în speță, reclamanta nu a prezentat niciun element de probă de natură să justifice îndepărtarea Comisiei de la practica sa obișnuită constând în reținerea unei perioade examinate de patru ani și luarea în considerare a datelor privind schimburile comerciale începând din anul 2010.

157 Prin urmare, este necesar să se concluzioneze că reclamanta nu a demonstrat săvârșirea unei erori vădite de apreciere de către Comisie.

158 În al treilea rând, în ceea ce privește abuzul de putere invocat de reclamantă, trebuie amintit că un act este afectat de un abuz de putere numai dacă rezultă, pe baza unor indicii obiective, pertinente și concordante, că a fost adoptat în scopul exclusiv sau cel puțin determinant de a atinge alte obiective

decât cele declarate sau de a eluda o procedură special prevăzută de tratat pentru a răspunde circumstanțelor cauzei (a se vedea Hotărârea din 14 octombrie 2009, Bank Melli Iran/Consiliul, T-390/08, EU:T:2009:401, punctul 50 și jurisprudența citată).

159 În speță, reclamanta nu a prezentat elemente de natură să demonstreze că, prin adoptarea regulamentului atacat, Comisia urmărea un alt scop decât cel de a adopta măsuri antidumping în cadrul dreptului Uniunii. În consecință, este necesar să se respingă argumentul întemeiat pe un pretins abuz de putere săvârșit de Comisie.

160 În al patrulea rând, în ceea ce privește argumentul reclamantei potrivit căruia concluziile Comisiei referitoare la perioada examinată ar trebui să fie calificate drept insuficient motivate, este necesar să se amintească jurisprudența menționată la punctul 140 de mai sus.

161 În speță, este suficient să se constate că, în considerentul (46) al regulamentului atacat, Comisia a justificat motivele de respingere a cererii de extindere a perioadei examinate formulate de anumite părți în cursul anchetei antidumping.

162 Argumentația reclamantei potrivit căreia concluziile ar trebui calificate drept insuficient motivate trebuie astfel să fie declarată nefondată.

163 Rezultă din cele de mai sus că al treilea motiv trebuie respins sub aspectul temeiniciei sale, fără a fi necesară pronunțarea cu privire la caracterul său operant, de asemenea contestat de Comisie.

5. Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiilor bunei administrări și transparenței, precum și a dreptului la apărare

164 Reclamanta susține, în cadrul celui de al patrulea motiv, că Comisia nu a respectat principiile generale ale dreptului Uniunii, precum principiul bunei administrări, principiul transparenței și dreptul la apărare. Reclamanta consideră că Comisia nu a respectat dreptul său la apărare, în primul rând, prin refuzul de a divulga datele referitoare la industria Uniunii care erau disponibile în stadiul constatărilor provizorii, în al doilea rând, prin stabilirea unui termen de 22 de zile pentru prezentarea de observații cu privire la constatările finale și, în al treilea rând, prin stabilirea unui termen de două zile lucrătoare și jumătate pentru prezentarea de observații cu privire la constatările finale revizuite din 25 noiembrie 2016, care conțineau informații importante enunțate pentru prima dată.

a) Cu privire la încălcarea principiilor bunei administrări și transparenței invocate de reclamantă

165 Comisia susține că argumentația reclamantei potrivit căreia Comisia nu a respectat principii generale ale dreptului Uniunii precum principiul bunei administrări și principiul transparenței trebuie declarată inadmisibilă, în măsura în care reclamanta nu a dezvoltat în cererea introductivă în ce constă nerespectarea acestor principii. Comisia subliniază că reiese din cuprinsul articolului 21 alineatul (1) din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene că recursul trebuie să indice obiectul litigiului și motivele reclamantului. Aceasta subliniază că Tribunalul s-a pronunțat în sensul că, pentru ca o acțiune să fie admisibilă, reclamantul trebuie să expună în mod coerent și comprehensibil, în textul cererii introductive, elementele esențiale de fapt și de drept pe care s-a întemeiat acțiunea pentru a permite pârâtului să se apere, iar Tribunalului să se pronunțe asupra acțiunii, dacă este cazul, fără să se bazeze pe alte informații. Pentru acest motiv, cererea trebuie să clarifice în ce constă motivul pe care se întemeiază acțiunea, iar simpla enunțare abstractă a acestuia nu îndeplinește cerințele Regulamentului de procedură. Potrivit Comisiei, în cazul în care un motiv sau un aspect al unui motiv este incomprehensibil, se impune respingerea acestuia (a se vedea în acest sens Hotărârea din

11 septembrie 2014, Gold East Paper și Gold Huasheng Paper/Consiliul, T-443/11, EU:T:2014:774, punctele 66 și 135, și Hotărârea din 24 septembrie 2015, Italia și Spania/Comisia, T-124/13 și T-191/13, EU:T:2015:690, punctul 33).

166 În temeiul articolului 76 litera (d) Regulamentul de procedură, cererea introductivă trebuie să conțină o expunere sumară a motivelor invocate. Reiese din jurisprudență că această expunere trebuie să fie suficient de clară și de precisă pentru a permite pârâtului să își pregătească apărarea, iar instanței competente să se pronunțe asupra acțiunii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 martie 1991, Grifoni/CEEA, C-330/88, EU:C:1991:95, punctul 18).

167 În speță, trebuie să se observe că, astfel cum susține Comisia, reclamanta nici nu a dezvoltat, nici nu a explicat în ce consta încălcarea principiilor bunei administrări și transparenței pe care le invocă, în titlul celui de al patrulea motiv, astfel încât această argumentație trebuie respinsă ca inadmisibilă.

b) Cu privire la încălcarea dreptului la apărare al reclamantei

168 În ceea ce privește încălcarea dreptului la apărare invocată de reclamantă, trebuie să se sublinieze mai întâi că, astfel cum s-a concluzionat la punctul 36 de mai sus, reclamanta nu poate invoca în fața Tribunalului dreptul la apărare al CCCMC.

169 În continuare, se impune respingerea criticii întemeiate pe termenul insuficient acordat pentru prezentarea de observații privind constatările finale revizuite, pentru motivele menționate la punctele 37-41 de mai sus.

170 Referitor, pe de altă parte, la critica întemeiată pe lipsa comunicării datelor privind industria Uniunii disponibile în stadiul constatărilor provizorii, trebuie să se observe, în primul rând, că reclamanta nu a stabilit că a solicitat ea însăși divulgarea acestor date în observațiile sale privind constatările provizorii, referirea la observațiile CCCMC fiind lipsită de pertinență pentru motivele amintite la punctul 169 de mai sus. În al doilea rând, reclamanta nu a stabilit că procedura ar fi putut conduce la un rezultat diferit dacă ar fi avut cunoștință despre aceste date încă din stadiul constatărilor provizorii, mai curând decât în stadiul constatărilor finale. Pentru motivele menționate mai sus, prezenta critică trebuie, așadar, respinsă.

171 În sfârșit, în ceea ce privește critica întemeiată pe termenul insuficient acordat pentru prezentarea de observații privind constatările finale, este suficient să se arate că termenul de 22 de zile acordat de Comisie este cu mult superior termenului minim de zece zile stabilit, în acest context, la articolul 20 alineatul (5) din Regulamentul 2016/1036, fără ca împrejurările speciale invocate de reclamantă să fie de natură să repună în discuție regularitatea procedurii în această privință. Se impune, așadar, respingerea prezentei critici.

172 Având în vedere cele prezentate mai sus, este necesară astfel respingerea celui de al patrulea motiv în totalitate.

173 Din ansamblul considerațiilor care precedă reiese că acțiunea trebuie respinsă.

IV. Cu privire la cheltuielile de judecată

174 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.

175 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, statele membre și instituțiile care au intervenit în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată.

176 În speță, Comisia a solicitat obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, prin urmare, este necesar să se admită concluziile Comisiei, iar reclamanta să fie obligată la plata cheltuielilor de judecată. Pe de altă parte, în calitate de instituție intervenientă, Consiliul suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a patra)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Zhejiang Jndia Pipeline Industry Co. Ltd suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisia Europeană.

3) Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

Kanninen Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín Reine

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 19 septembrie 2019.

Semnături

Cuprins

I. Istoricul cauzei 2

II. Procedura și concluziile părților 3

III. În drept 4

A. Cu privire la fond 4

1. Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere, pe o lipsă de imparțialitate în aprecierea probei, pe o sarcină a probei excesivă impusă reclamantei, pe o încălcare a dreptului reclamantei de a fi audiată și pe o motivare insuficientă, în ceea ce privește determinarea caracterului interschimbabil între accesoriile de țevărie fabricate conform standardelor ASME/ANSI și EN/DIN 4

a) Cu privire la obiectul primului motiv 5

b) Cu privire la cea de a doua critică, întemeiată pe încălcarea dreptului reclamantei de a fi audiată în ceea ce privește determinarea caracterului interschimbabil al celor două tipuri de standarde 6

c) Cu privire la prima, la a treia și la a patra critică, întemeiate pe o eroare vădită, pe o lipsă de imparțialitate în aprecierea probei și pe sarcina probei excesivă impusă reclamantei în ceea ce privește stabilirea caracterului interschimbabil al accesoriilor de țevărie produse în conformitate cu standardele ASME/ANSI și EN/DIN 8

1) Cu privire la admisibilitatea anumitor anexe la replică 8

2) Cu privire la admisibilitatea argumentelor reclamantei referitoare la considerentul (54) al regulamentului atacat 8

3) Cu privire la prima, la a treia și la a patra critică 9

d) Cu privire la a cincea critică, întemeiată pe o motivare insuficientă în ceea ce privește stabilirea caracterului interschimbabil al standardelor EN/DIN și ASME/ANSI 12

2. Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere în aplicarea tratamentului rezervat țărilor care nu au economie de piață 13

a) Cu privire la posibilitatea de a invoca, în fața Tribunalului, punctul 15 din partea I a Protocolului de aderare a Chinei la OMC pentru a controla legalitatea regulamentului atacat 14

b) Cu privire la interpretarea în conformitate cu reglementările OMC a articolului 2 alineatul (7) litera (a) din Regulamentul nr. 1225/2009 17

3. Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe o motivare insuficientă în ceea ce privește ajustarea valorii normale 19

a) Cu privire la admisibilitatea anumitor argumente ale reclamantei 19

b) Cu privire la fond 20

1) Cu privire la eroarea vădită de apreciere în ceea ce privește ajustarea valorii normale 20

2) Cu privire la motivarea insuficientă în ceea ce privește ajustarea valorii normale 22

4. Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere și pe un abuz de putere în ceea ce privește stabilirea perioadei examinate 23

a) Cu privire la admisibilitatea motivului 24

b) Cu privire la fond 25

5. Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe o încălcare a principiilor bunei administrări și transparenței, precum și a dreptului la apărare 26

a) Cu privire la încălcarea principiilor bunei administrări și transparenței invocate de reclamantă 26

b) Cu privire la încălcarea dreptului la apărare al reclamantei 27

IV. Cu privire la cheltuielile de judecată 27